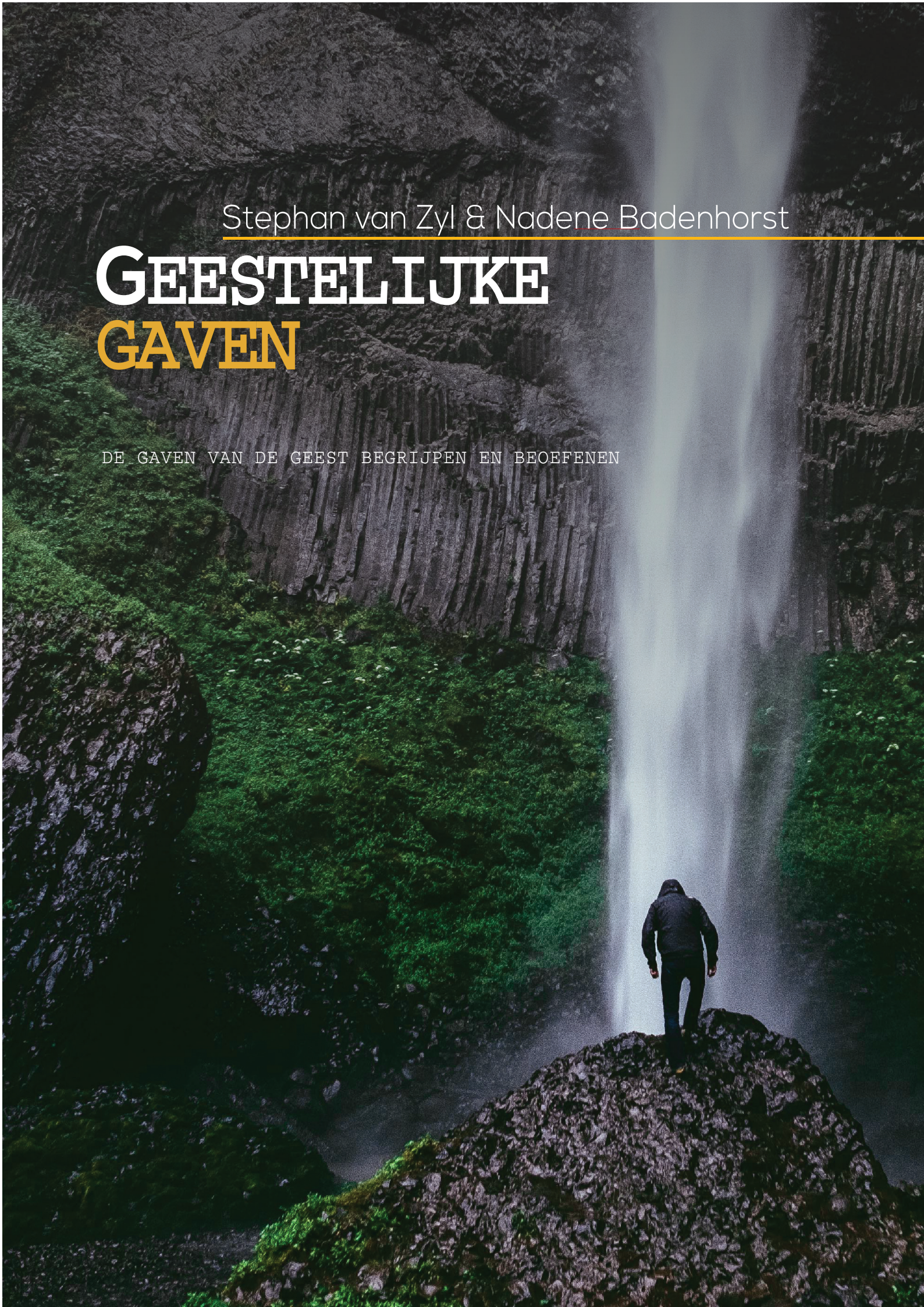

Stephan van Zyl & Nadene Badenhorst

GEESTELIJKE GAVEN

DE GAVEN VAN DE GEEST BEGRIJPEN EN BEOEFENEN

Geestelijke Gaven

Geestelijke gaven

Versie 2, 2026

Schriftcitaten zijn ontleend aan de ESV®-Bijbel (*The Holy Bible, English Standard Version*®),
© 2001 door Crossway, een uitgeverij van Good News Publishers. ESV Text Edition: 2025.
De ESV-tekst mag niet worden geciteerd in enige publicatie die openbaar beschikbaar wordt gesteld onder een
Creative Commons-licentie. De ESV mag niet, geheel of gedeeltelijk, in een andere taal worden vertaald.
Gebruikt met toestemming. Alle rechten voorbehouden.

Schriftcitaten gemarkeerd met (NLT) zijn ontleend aan de *Holy Bible, New Living Translation*,
copyright © 1996, 2004, 2015 door Tyndale House Foundation.
Gebruikt met toestemming van Tyndale House Publishers, Carol Stream, Illinois 60188.
Alle rechten voorbehouden.

Schriftcitaten zijn ontleend aan de *Holy Bible, New International Version*®, NIV®.
Copyright © 1973, 1978, 1984, 2011 door Biblica, Inc.
Gebruikt met toestemming van Zondervan.
Alle rechten wereldwijd voorbehouden. www.zondervan.com

Schriftcitaten zijn ontleend aan de *New King James Version*®.
Copyright © 1982 door Thomas Nelson.
Gebruikt met toestemming. Alle rechten voorbehouden.

Uitgegeven door: One16 Publishing

Reproductie, druk en verspreiding zijn beperkt en alleen toegestaan na
verkregen toestemming van de rechthebbenden via one16publishing@gmail.com

INHOUDSOPGAVE

DE HEILIGE GEEST	1
De belofte van de Heilige Geest	1
Wat doet de Heilige Geest?	3
Wanneer en hoe ontvangen wij de Geest?	4
Hoe ontvangen wij de Heilige Geest?	5
GEESTELIJKE GAVEN.....	9
Wat is een geestelijke gave?	9
Waar zijn geestelijke gaven voor bedoeld?	10
Zijn de gaven ook nog bedoeld voor vandaag de dag?	11
Bijbelse geestelijke gaven tegenover valse manifestaties	12
Hoe ontvangen we geestelijke gaven?	16
Hoe weten we wat onze geestelijke gave(n) is (zijn)?	18
Hoe brengen we geestelijke gaven in praktijk?	20
Hoe groeien wij in geestelijke gaven?	21
VERSCHILLENDE GEESTELIJKE GAVEN	27
Bedieningsgaven (of ambtsgaven)	29
Manifestatiegaven.....	35
Gaven van genezing	46
Motivatiegaven (of functionele gaven)	55
Hoe zit het met andere “bijzondere bekwaamheden”?	63
SLOTWOORD	65

INTRODUCTIE

In het jaar 54 na Christus schrijft Paulus het volgende aan de gemeente van Korinthe:

“Wat nu de geestelijke gaven betreft, broeders, wil ik niet dat u onwetend bent.”
1 Korinthe 12:1 (HSV)¹

Hetzelfde geldt ook voor ons vandaag: als gelovigen en leden van het Lichaam van Christus behoren wij niet onwetend te zijn over de aard, het doel en het juiste gebruik van de geestelijke gaven.

God heeft verschillende geestelijke gaven aan de gemeente gegeven als uitdrukking van Christus' eigen bediening op aarde, om daarmee de gemeente op te bouwen en God te verheerlijken (Efeze 4:7-13). Om dat te kunnen doen, is het echter nodig dat wij een Bijbels begrip hebben van wat geestelijke gaven zijn, waarvoor zij gegeven zijn, en hoe wij ze op de juiste en meest doeltreffende wijze gebruiken.

Geestelijke gaven worden nooit gegeven om onze eigen identiteit op te bouwen. Dat zou het geval zijn als we op onszelf wijzen, denken dat we geestelijk belangrijk zijn, of een eigen bediening te starten. Ze staan echter in dienst van Christus en het doel dat Hij heeft voor de gemeente. Daarom moeten geestelijke gaven altijd met nederigheid en liefde gebruikt te worden, omdat zij de bediening van Christus Zelf weerspiegelen toen Hij op aarde wandelde.

Hoewel geestelijke gaven noodzakelijk en belangrijk zijn, zijn zij nooit belangrijker dan onze groei naar geestelijke volwassenheid: het groeien in onze relatie met Christus en onze liefde tot mensen als uitdrukking van onze liefde tot Christus. Geestelijke volwassenheid zorgt ervoor dat geestelijke gaven gebruikt worden voor hun juiste doel (opbouw van de gemeente en God verheerlijken) en op de juiste wijze (met dezelfde gezindheid als Christus).

Er komen vragen aan bod als: wat zijn geestelijke gaven, wie is de gever ervan, waarom hebben wij ze nodig? Ook kijken we naar de verschillende groeperingen van geestelijke gaven, zoals die in de Schrift naar voren komen.

¹ Alle bijbelteksten zijn afkomstig uit de Herziene Statenvertaling tenzij anders aangegeven.

Deze gids is geen leerstellige uiteenzetting over geestelijke gaven, net zomin als een uitputtende studie over dit onderwerp. Het is veeleer een goede inleiding die je helpt om meer te leren over geestelijke gaven, de geestelijke gave(n) te ontdekken die God je heeft gegeven, en – met behulp van verschillende activerende oefeningen – te beginnen met het wandelen in deze gaven om het Lichaam te dienen en God te verheerlijken.

Wij moedigen je aan ook gebruik te maken van de website van Four12 Global (www.four12global.com), evenals van het YouTube-kanaal en de app, waar je meer materiaal over dit onderwerp kunt vinden, zoals verschillende artikelen, video's, enzovoort. Waar mogelijk hebben wij in deze gids naar enkele van deze bronnen verwezen.

Dit boekje kan gebruikt worden voor persoonlijke studie, maar ook in een groep (bijv. je lifegroep).

HOOFDSTUK 1

DE HEILIGE GEEST

De belofte van de Heilige Geest

Laten we beginnen met een basis te leggen vanuit de profetieën die spraken over de beloofde Heilige Geest. Meer dan achthonderd jaar geleden profeteerde de profeet Joël:

“Daarna zal het geschieden dat Ik Mijn Geest zal uitstorten op alle vlees: uw zonen en uw dochters zullen profeteren, uw ouderen zullen dromen dromen, uw jongemannen zullen visioenen zien.” – Joël 2:28

Andere oudtestamentische profetieën over de Heilige Geest zijn:

“Want Ik zal water gieten op het dorstige en stromen op het droge. Ik zal Mijn Geest op uw nageslacht gieten en Mijn zegen op uw nakomelingen. Zij zullen opkomen tussen het gras, als wilgen aan de waterstromen.” – Jesaja 44:3, 4

“Ik zal Mijn aangezicht niet meer voor hen verbergen, wanneer Ik Mijn Geest over het huis van Israël heb uitgestort, spreekt de Heere HEERE.” – Ezechiël 39:29

In het Nieuwe Testament profeteert Johannes de Doper (die wordt beschouwd als de laatste profeet van het Oude Testament) dat de Heilige Geest op Jezus zou rusten, en dat Hij daarna anderen met diezelfde Geest zou dopen:

“En Johannes getuigde: Ik heb de Geest zien neerdalen uit de hemel als een duif, en Hij bleef op Hem. En ik kende Hem niet, maar Hij Die mij gezonden heeft om te dopen met water, Die had tegen mij gezegd: Op Wie u de Geest zult zien neerdalen en op Hem blijven, Die is het Die met de Heilige Geest doopt.” – Johannes 1:32, 33

Tenslotte kijken we nog naar de woorden van Jezus Zelf waarin Hij de komst en de hulp van de Heilige Geest beloofde. Hieronder enkele verzen uit dat gedeelte:

“Als u Mij liefhebt, neem dan Mijn geboden in acht. En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijft tot in eeuwigheid, namelijk de Geest van de waarheid, Die de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem

niet, maar u kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn. (...) Maar de Trooster, de Heilige Geest, Die de Vader zenden zal in Mijn Naam, Die zal u in alles onderwijzen en u in herinnering brengen alles wat Ik u gezegd heb.” – Johannes 14:15-26

Vlak voordat Jezus opvoer naar Zijn Vader, gebod Hij Zijn discipelen om naar Jeruzalem te gaan en daar te wachten op de uitstorting van de Heilige Geest:

“En toen Hij met hen samen was, beval Hij hun dat zij niet uit Jeruzalem weg zouden gaan, maar de belofte van de Vader zouden verwachten, die u, zei Hij, van Mij gehoord hebt; want Johannes doopte wel met water, maar u zult met de Heilige Geest gedoopt worden, niet lang na deze dagen.” – Handelingen 1:4-5

Op de dag van het Pinksterfeest werd de Heilige Geest inderdaad uitgestort op de discipelen, zoals Jezus had beloofd. Zij begonnen in andere tongen (of talen) te spreken en de grote werken van God te verkondigen (Handelingen 2). Dezelfde Heilige Geest werd daarna ook uitgestort op de heidenen (Handelingen 10:44-48), en ook zij spraken in tongen en verheerlijkten God. (Let op: hoewel het spreken in tongen een teken kan zijn dat je met de Heilige Geest vervuld bent, wij niet geloven dat je in tongen móét spreken om met de Geest vervuld te zijn. Hierover later meer.)

De apostel Petrus zegt ons in Handelingen 2:38-39 dat de Heilige Geest een gave is — een belofte voor iedereen die Jezus Christus aanneemt als zijn Heer en Zaligmaker. De gave van de Geest is niet alleen voor de oorspronkelijke apostelen en discipelen van de vroege gemeente, maar voor allen “die veraf zijn, zovelen als de Heere, onze God, ertoe roepen zal.”

Met de vrije en onverdiende gave van de Heilige Geest komen ook geestelijke gaven, die de Geest uitdeelt zoals Hij wil.

De persoon en kracht van de Heilige Geest

Voordat we naar de verschillende soorten gaven kijken, bezien we eerst wie de Heilige Geest is, de Gever is van alle geestelijke gaven.

Wie is Hij? Wat doet Hij? Waarom zouden wij wachten en Hem ontvangen? Wanneer en hoe ontvangen wij Hem? Wat zijn gevolgen van het ontvangen van de Heilige Geest en het door Hem vervuld worden?

Enkele feiten over de Heilige Geest:

- Hij is geen mystiek idee of een onpersoonlijke kracht.
- Hij is een Persoon met verstand, emoties en een wil.
- Hij is de derde Persoon van de Drie-eenheid (God de Vader, God de Zoon, God de Heilige Geest), verschillend in rol van de Vader en de Zoon, maar evenzeer God en dezelfde in karakter als de Vader en de Zoon.
- Hij kan communiceren, en kan Zich daarom aan ons openbaren.
- Hij is eeuwig.
- Hij is alomtegenwoordig.
- Hij is alwetend.
- Hij is almachtig.
- Hij is met ons — wanneer wij met de Geest vervuld zijn, woont Hij in ons.
- Enkele van Zijn namen (die iets zeggen over wat Hij doet) zijn: de Geest van waarheid, de Geest van wijsheid, de Geest van kracht, de Geest van aanneming tot kinderen, de Geest van genade, de Geest van bemoediging, de Geest van leven, Voorspraak, Raadgever, Trooster, Helper en Vriend.
- Hij wordt soms gesymboliseerd door een duif, een wolk, adem, wind, vuur, water, olie, licht of een zegel (dat gebruikt wordt voor bekrachtiging en bevestiging).

Wat doet de Heilige Geest?

(Ook dit overzicht is niet volledig. Hieronder slechts enkele van wat de Heilige Geest doet.)

- Hij openbaart Jezus aan ons.
- Hij maakt het mogelijk dat wij wedergeboren worden.
- Hij overtuigt ons van zonde (veroordeelt er ons niet om).
- Hij onderwijst ons in de waarheid en wijst ons de wegen van God.
- Hij helpt en troost ons in onze zwakheden.
- Hij geeft ons wijze raad.

- Hij helpt ons te bidden wanneer wij niet weten hoe wij bidden moeten.
- Hij stelt ons in staat met gezag te spreken.
- Hij geeft ons kracht en vrijmoedigheid om Gods getuigen te zijn.
- Hij helpt ons de vrucht van de Geest te dragen (Gal. 5:22-23).
- Hij stelt ons in staat te functioneren in de gaven van de Geest (bijv. profetie, gaven van genezing, het dienen van anderen, enz.).
- Hij verzegelt ons voor de eeuwigheid.

Uiteindelijk verheerlijkt de Heilige Geest de Zoon, Jezus Christus (Joh. 16:14). Daarom moet zowel het doel waarvoor wij geestelijke gaven gebruiken, als de wijze waarop wij dat doen, altijd gericht zijn op het aanwijzen en verhogen van Jezus.

Hoewel het wonderlijk is om een aanraking van de Heilige Geest te ervaren, is het eerste en uiteindelijke doel van de Geest niet dat wij een bijzonder gevoel of emotioneel moment beleven. Het werk van de Geest is altijd gericht op de verheerlijking van Christus, en niet op het zoeken van ervaringen. (Om duidelijk te zijn: wij zeggen niet dat het verkeerd is om de Heilige Geest lichamelijk of emotioneel te ervaren — de Bijbel bevat veel voorbeelden van mensen die de Geest op merkbare wijze ervoeren. Toch jagen wij niet de verschijnselen of de “ervaring” na, maar verlangen ernaar de Persoon van Jezus op een diepere wijze te kennen en lief te hebben.)

Wanneer en hoe ontvangen wij de Geest?

Uit het lezen van de Evangelieën blijkt duidelijk dat Jezus Zijn bediening verrichtte in de kracht van de Geest. In Lukas 4 zegt Jezus het volgende:

“De Geest van de Heere is op Mij, omdat Hij Mij gezalfd heeft; Hij heeft Mij gezonden om aan armen het Evangelie te verkondigen, om te genezen die gebroken van hart zijn, om aan gevangenen vrijlating te prediken en aan blinden het gezichtsvermogen, om verslagenen weg te zenden in vrijheid, om het jaar van het welbehagen van de Heere te prediken.” – Lukas 4:18-19

Zoals hierboven al genoemd is, is het verlangen van Jezus dat ook wij vervuld worden met de Heilige Geest. Daarom zei Hij:

“En ik zal de Vader vragen om jullie een nieuwe helper te geven: de heilige Geest. Die zal voor altijd bij jullie zijn. Door hem zullen jullie de waarheid kennen”.

Johannes 14:16 [BGT]

“... Het is nuttig voor u dat Ik wegga; want als Ik niet wegga, zal de Trooster niet naar u toe komen; maar als Ik heenga, zal Ik Hem naar u toe zenden.” – Johannes 16:7

Jezus wist dat de discipelen de Heilige Geest nodig zouden hebben om de ‘grote opdracht’ (Matt. 28:16-20) te vervullen en Zijn bediening en werk op aarde voort te zetten. En dat geldt ook voor ons.

Hoe ontvangen wij de Heilige Geest?

In Galaten 3:14 staat dat wij “de belofte van de Geest door het geloof ontvangen”.

De Schrift leert dat, wanneer wij ons geloof stellen op Jezus als onze Zaligmaker en Heere, de Heilige Geest in ons komt wonen. Hij is de Geest van de nieuwe geboorte, die ons doopt in het Lichaam van Christus (1 Korinthe 12:13), ons verzegelt als eigendom van Christus (Efeze 1:13-14), en in ons woont (Romeinen 8:9).

Als je tot geloof gekomen bent en de doop van de Geest ontvangt, kan het gebeuren dat er lichamelijke manifestaties plaatsvinden. Maar dat hoeft niet altijd zo te zijn. Het werkelijke bewijs dat de Heilige Geest in je woont, is dat Hij jouw leven van binnenuit begint te veranderen.

Toch spreekt de Schrift ook over een verdere vervulling met de Heilige Geest, om ons toe te rusten tot getuigenis en bediening.

Zo spreekt de apostel Paulus in Handelingen 19 met de discipelen in Efeze. Hij vraagt hun: “Hebt u de Heilige Geest ontvangen toen u tot geloof kwam?” (vers 2). Wanneer zij

antwoorden dat zij die niet ontvangen hebben, lezen we dat Paulus hun de handen oplegde, waarna de Heilige Geest op hen kwam, en zij in vreemde talen spraken en profeteerden (vers 6). In dit geval bad Paulus dus voor mensen die al gelovigen waren, opdat zij de Heilige Geest zouden ontvangen — en zij ontvingen Hem, waarbij de zichtbare werking van de Geest bleek uit de gaven van tongen en profetie.

Op dezelfde manier kan iedere met de Geest vervulde gelovige (niet alleen leiders) voor een andere gelovige bidden dat hij vervuld wordt met de Heilige Geest, inclusief de gaven van de Geest. Tegelijk is het niet noodzakelijk dat iemand voor je bidt of je de handen oplegt om vervuld te worden. Omdat de Geest door het geloof ontvangen wordt (Galaten 3:14), kun je ook zelf tot God bidden en Hem vragen je te vervullen met de goede gave van Zijn Geest:

“Als u die slecht bent, uw kinderen dus goede gaven weet te geven, hoeveel te meer zal de hemelse Vader de Heilige Geest geven aan hen die tot Hem bidden?” – Lukas 11:13

En als je dan tot Hem gebeden hebt, mag en je vervolgens weten en geloven dat je de Heilige Geest hebt ontvangen — en met Hem ook de gaven van de Geest, waar we zo op zullen ingaan.

Maar de Bijbel spreekt ook over een voortdurende vervulling met de Heilige Geest, waarvoor wij dagelijks of zo vaak als nodig kunnen bidden, zodat wij kunnen wandelen zoals Jezus deed en dezelfde werken kunnen doen die Hij deed.

“En word niet dronken van wijn, waarin losbandigheid is, maar word vervuld met de Geest, en spreek onder elkaar met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen, en zing voor de Heere en loof Hem in uw hart, en dank altijd voor alle dingen God en de Vader in de Naam van onze Heere Jezus Christus.” – Efeze 5:18-20

Dit ‘vervuld worden’ verwijst naar het voortdurend getransformeerd worden, het geleid worden door de Heilige Geest. Hij verkwikt en bekrachtigt ons, zodat we in heiligheid kunnen leven. We dragen de vrucht van de Heilige Geest op ons en Hij stelt ons in staat vrijmoedig te getuigen van Jezus en te dienen in de kracht van de Geest.

Enkele vruchten van het vervuld zijn met de Geest:

- Je bent overtuigd van de waarheid over Jezus — Hij is de Zoon van God Die mens geworden is: waarachtig God en waarachtig mens. Je gelooft in Zijn wonderlijke geboorte, Zijn leven, sterven, begrafenis en opstanding. Met heel je wezen weet en geloof je dat Hij leeft, en dat je Zijn kracht en gezag in je leven zult zien.
- Een groeiend besef van Gods grote liefde voor jou. Je aanvaardt Zijn vaderschap over je en weet dat je als zoon of dochter bent aangenomen, met alle rechten die daarbij horen.
- Een verlangen, maar ook de kracht, om “nee” te zeggen tegen de zonde en “ja” tegen de gerechtigheid.
- Honger naar Gods Woord en een groeiend inzicht in hoe je dat in je leven moet toepassen.
- Je hoort Gods stem, door Zijn Woord en Zijn Heilige Geest, en op andere manieren waarop Hij spreekt.
- Een impartatie van geestelijke gaven, en een verlangen om in die gaven te wandelen. (Zoals eerder gezegd: hoewel het spreken in tongen een teken kan zijn van het vervuld zijn met de Geest, geloven wij niet dat het het enige bewijs is van het ontvangen van de Geest. Met andere woorden: je kunt vervuld zijn met de Geest, zonder (nog) in tongen te spreken. Hoewel het functioneren in geestelijke gaven voortvloeit uit het vervuld zijn met de Geest, is het ware bewijs een innerlijke verandering waardoor je leeft voor Christus en meer aan Hem gelijkvormig wordt.)
- De vrucht van de Geest wordt zichtbaar in je leven (Galaten 5:22-23).
- Een verlangen, en ook de vrijmoedigheid of kracht, om getuige te zijn van wat Christus voor jou heeft gedaan en in jou heeft gewerkt. In feite maakt Handelingen 1:8 duidelijk dat de Heilige Geest juist met dit doel gegeven is: “Maar u zult de kracht van de Heilige Geest ontvangen, Die over u komen zal; en u zult Mijn getuigen zijn, zowel in Jeruzalem als in heel Judea en Samaria en tot aan het uiterste van de aarde.”

Voor meer onderwijs over de Heilige Geest, zie:

- The Holy Spirit:
<https://four12global.com/resources/series/the-holy-spirit/>
- Baptism in the Holy Spirit:
<https://four12global.com/resources/series/start-here/08-baptism-in-the-holy-spirit/>
- Filled with the Spirit:
<https://four12global.com/resources/regional-equips/western-cape-regional-equip-2025/filled-with-the-spirit-winelands/>

Activatie-oefening:

Als je nog nooit vervuld bent met de Heilige Geest, of niet zeker weet of je de Heilige Geest hebt ontvangen, vraag de Heere dan om je te vervullen met Zijn Geest; of vraag een paar met de Geest vervulde vrienden om met je te bidden voor de vervulling met de Heilige Geest, inclusief de gaven van de Geest.

Het is Zijn verlangen dat jij de Geest ontvangt — vraag er daarom om en geloof dat je Hem hebt ontvangen!

HOOFDSTUK 2

GEESTELIJKE GAVEN

Wat is een geestelijke gave?

De gaven van de Geest zijn “bijzondere bekwaamheden” (1 Korinthe 12:1, NLT) die aan gelovigen gegeven worden door de Heilige Geest, om het Lichaam (dat wil zeggen: de gemeente) op te bouwen tot Gods eer.

Hoewel er verschillende geestelijke gaven of bekwaamheden zijn (zie voorbeelden in Romeinen 12:6-8; 1 Korinthe 12:27-31; Efeze 4:11-16; en 1 Petrus 4:10-11), worden al deze gaven gegeven door dezelfde Heilige Geest, die de bron is, en worden ze allemaal gegeven met hetzelfde doel: de Heer dienen (1 Korinthe 12:4-6).

Het Griekse woord voor “gaven” is *charisma* en het is een combinatie van twee woorden: *charis* = “genade” + *ma* = “betekenis, het resultaat van iets”. Dit betekent dat de gaven gegeven worden als een resultaat van genade – een vrij geschenk dat wij niet verdienen en dat wij niet kunnen verdienen door onze goede werken.

Hoe verschillen dit soort gaven van natuurlijke talenten? Hoewel natuurlijke talenten, vaardigheden en bekwaamheden ook gaven van God zijn, worden ze gegeven aan zowel gelovigen als ongelovigen. Geestelijke gaven daarentegen kunnen alleen ontvangen en uitgeoefend worden door mannen en vrouwen die wedergeboren zijn en vervuld met de Heilige Geest.

Dat is inderdaad de enige kwalificatie om in de geestelijke gaven te functioneren – dat jij wedergeboren bent en vervuld met de Heilige Geest. Het functioneren in de gaven van de Geest vereist geen graad in theologie, en zelfs niet dat je al lange tijd behouden bent – alleen een verlangen om door God gebruikt te worden om Zijn Lichaam op te bouwen en zo Hem eer te brengen, zelfs als je nog maar één dag behouden bent! Dit betekent dat zelfs kinderen die behouden zijn en vervuld met de Heilige Geest, kunnen functioneren in de geestelijke gaven. (Zoals we vaak zeggen: “er is geen junior Heilige Geest”!).

Waar zijn geestelijke gaven voor bedoeld?

Het doel van geestelijke gaven is om de gemeente te stichten (dat wil zeggen: te versterken of op te bouwen). Behalve de gave van tongentaal in de persoonlijke omgang met God (die tot nut is van de persoon die de gave gebruikt), worden alle gaven van de Geest gegeven tot nut van het Lichaam van Christus. Hun doel is om de kinderen van God te dienen en te bedienen (hoewel God deze gaven ook kan gebruiken om de aandacht van ongelovigen te trekken, bijvoorbeeld door de gave van genezing).

De apostel Paulus schrijft het volgende:

“Aan ieder echter wordt de openbaring van de Geest gegeven tot wat nuttig is voor de ander.” – 1 Korinthe 12:7

“Zo ook u, als u naar geestelijke gaven streeft, zoek er dan naar om overvloedig te zijn in gaven tot opbouw van de gemeente.” – 1 Korinthe 14:12

“Laat ieder de anderen dienen met de genadegave zoals hij die ontvangen heeft, als goede beheerders van de veelsoortige genade van God, (...) zodat God in alles verheerlijkt wordt door Jezus Christus. Hem komt de heerlijkheid en de kracht toe, tot in alle eeuwigheid. Amen.” – 1 Petrus 4:10-11

Het is heel belangrijk dat we onthouden dat geestelijke gaven niet voor onszelf zijn – om ons er “geestelijk” of “volwassen” uit te laten zien wanneer wij onze gaven gebruiken. (Omdat de gaven vrijelijk aan alle gelovigen gegeven worden, zijn ze geen tekenen van geestelijke volwassenheid). De gaven worden nooit gegeven om aandacht te trekken of om een bediening voor onszelf op te bouwen, maar altijd om de wil van de Vader te doen, zodat Hij alle eer zal ontvangen.

Wij zijn slechts de vaten, de boodschappers, de kanalen waardoor Zijn bovennatuurlijke woorden en werken kunnen stromen. Zoals 2 Korinthe 4:7 het verwoordt: “... wij hebben deze schat in aarden vaten, opdat de alles overtreffende kracht van God zou zijn en niet uit ons.”

Zijn de gaven ook nog bedoeld voor vandaag de dag?

We zullen niet op alle details ingaan, maar sommige kerken geloven dat bepaalde geestelijke gaven (waaronder onderscheiding van geesten, profetie, tongen en de uitleg van tongen, genezing en krachten van wonderen) zijn opgehouden met de dood van de oorspronkelijke apostelen (de leer van het cessationisme). Met andere woorden: zij geloven dat deze gaven door de Heilige Geest voor een bepaalde tijd gegeven zijn, maar vandaag de dag niet langer nodig of werkzaam zijn in de gemeente. Kerken die deze visie aanhangen, leggen doorgaans een sterke nadruk op de verkondiging en onderwijzing van de Schrift, met weinig of geen ruimte voor het functioneren van de (gaven van de) Geest.

Anderen, zoals wij, geloven dat alle gaven van de Geest die in het Nieuwe Testament genoemd worden, ook vandaag nog nodig zijn en werkzaam zijn (de leer van het continuationisme). Nergens in de Bijbel staat dat de gaven slechts voor een bepaalde groep mensen en voor een bepaalde tijd bedoeld waren, en daarna zijn opgehouden. Integendeel, wij stellen dat de Schrift juist het tegenovergestelde leert — namelijk dat de Heilige Geest geestelijke gaven blijft geven, en dat deze gaven nodig blijven zolang wij uitzien naar en ons voorbereiden op de wederkomst van Jezus.

Zo herhaalt de apostel Petrus in Handelingen 2:17-18 de profetie van Joël dat “in de laatste dagen” (dat wil zeggen: de periode tussen de hemelvaart van Jezus en Zijn wederkomst, dus de tijd van de gemeente nu) de Heilige Geest zal worden uitgestort en dat allen zullen profeteren. Later zegt de apostel Paulus in 1 Korinthe 13:8-12 dat de geestelijke gaven niet zullen “ophouden” totdat het “volmaakte” gekomen is — en daarvan zullen wij allen erkennen dat dit nog niet gekomen is.

Evenzo spreekt Paulus in Efeze 4:11-13 over de geestelijke gaven (waarbij hij specifiek doelt op de bedieningsgaven, die we hieronder nader zullen toelichten) als noodzakelijk voor de opbouw van de gemeente, “totdat wij allen komen tot de eenheid van het geloof en van de kennis van de Zoon van God, tot een volwassen man, tot de maat van de grootte van de volheid van Christus” (vers 13). De gemeente heeft deze eenheid en volwassenheid zeker nog niet bereikt. Als dat wel zo was, zouden we inderdaad moeten zeggen dat de gaven niet langer

nodig zijn. Dezelfde Geest Die de vroege gemeente bekrachtigde, werkt nog steeds en geeft apostelen, profeten, evangelisten, herders en leraars om de gemeente te bouwen. En dat gebeurt ook door ieder lid dat zijn deel doet. Het Lichaam van Christus heeft nog altijd elke gave nodig, totdat wij komen tot de eenheid van het geloof en de volwassenheid van Christus — daarom geloven wij dat alle gaven ook vandaag onmisbaar zijn.

Sommigen voeren ook aan dat, vanwege het mogelijke misbruik van geestelijke gaven (zoals helaas in sommige situaties gebeurt), het beter is om zich geheel van deze gaven te onthouden. Het Bijbelse antwoord op misbruik is echter nooit om ze níet te gebruiken, maar om ze op de juiste manier te gebruiken. Het doel van dit boek is om ons te onderwijzen in het juiste doel en het Bijbelse gebruik van de gaven, opdat God daardoor verheerlijkt wordt.

Voor meer informatie over dit onderwerp, beluister deze podcast:

- JoshGen “Dying to Live” Podcast: Cessationism vs Continuationism: Are Spiritual Gifts for Then or Now?

<https://open.spotify.com/episode/31cAkkiVegcCDQiN4QEWBv?si=R7lukRWRsROZHtE muZAcIw>

Bijbelse geestelijke gaven tegenover valse manifestaties

Eén van de redenen, zoals hierboven genoemd, waarom mensen geestelijke gaven afwijzen of er bang voor zijn, is het daadwerkelijke of mogelijke misbruik ervan. Dit gebeurt wanneer de gaven niet gebruikt worden overeenkomstig hun Bijbelse doel (namelijk om het Lichaam op te bouwen en God te verheerlijken), en/of niet worden gebruikt op een wijze die de gezindheid van Christus weerspiegelt (nederigheid, liefde, enz.).

Een andere reden waarom mensen afstand houden van geestelijke gaven, is de vrees om betrokken te raken bij valse praktijken die (in zekere zin) lijken op Bijbelse geestelijke gaven, maar er in werkelijkheid wezenlijk van verschillen. Voorbeelden van zulke valse praktijken zijn onder andere: ouijaborden, handlijnkunde, waarzeggerij, astrologie, horoscopen, tarotkaarten, hypnose, handschriftanalyse, automatisch schrift, ESP (parapsychologie of “zesde zintuig”), waarzegging (bijv. door het werpen van beenderen), hekserij (of “toverij”),

zwarte magie, witte magie, amuletten, seances, geestelijke gidsen, spiritistische mediums, necromantie (het raadplegen van doden of voorouders), enzovoort.

De Bijbel waarschuwt ons nadrukkelijk voor valse gaven (zoals profetie, wonderen, enzovoort). Zo staat er bijvoorbeeld in Mattheüs 24:24: “Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan en zij zullen grote tekenen en wonderen doen, zodat zij — als het mogelijk zou zijn — ook de uitverkorenen zouden misleiden.” Evenzo zegt 2 Thessalonicenzen 2:9: “De komst (van de wetteloze zal zijn) overeenkomstig de werking van de satan, met allerlei kracht, tekenen en wonderen van de leugen.”

Daarom moeten wij “de geesten beproeven of zij uit God zijn” (1 Joh. 4:1).

Hoe onderscheiden wij Bijbelse geestelijke gaven (het echte en ware) van valse manifestaties?

Oorsprong of bron

De oorsprong of bron van Bijbelse geestelijke gaven is de Heilige Geest (de derde Persoon van de Drie-eenheid), Die woont in wedergeboren gelovigen die Jezus Christus belijden als hun Zaligmaker en Heer.

“Er is verscheidenheid van genadegaven, maar het is dezelfde Geest.” – 1 Korinthe 12:4

De oorsprong of bron van valse gaven ligt óf in de menselijke geest (het vlees), óf in demonische geesten (waaronder valse godsdiensten of goden), die vaak werken door misleiding, nabootsing, beheersing, angst en manipulatie.

“Want zulke lieden zijn valse apostelen, bedrieglijke arbeiders, die zich voordoen als apostelen van Christus. En geen wonder, want de satan zelf doet zich voor als een engel van het licht.” – 2 Korinthe 11:13-14

FOCUS

Het middelpunt van geestelijke gaven is Jezus — om Hem te openbaren, Hem te verhogen en Hem te verheerlijken.

Het middelpunt van valse gaven is óf de (antichristelijke) macht achter die gaven (bijvoorbeeld Boeddha, hindoeïstische goden, voorouders, enzovoort), óf de persoon zelf — zijn of haar kennis, kracht, vermogens, enzovoort.

DOEL

Zoals eerder gezegd is het doel van geestelijke gaven om anderen te dienen en zo de gemeente op te bouwen, en om God te eren en te verheerlijken (1 Korinthe 12:7; Efeze 4:11-13). De drijfveer is altijd liefde, waarheid en de eer van God.

Valse gaven daarentegen richten zich vaak op het vestigen van de aandacht of het promoten van de mens zelf — om iemand belangrijk of indrukwekkend te laten lijken, om zijn of haar naam en bediening op te bouwen, te imponeren en te vermaken, en/of zelfs om er financieel voordeel uit te halen. De drijfveer is doorgaans macht of hebzucht, in plaats van zorg voor het geestelijk welzijn van anderen.

Uiteindelijk is het doel met het gebruikmaken van valse gaven om te misleiden en op een dwaalspoor te brengen, en zo geestelijke gebondenheid te veroorzaken. Zo waarschuwt Mattheüs 24:24: “Want er zullen valse christussen en valse profeten opstaan en zij zullen grote tekenen en wonderen doen, zodat zij — als het mogelijk zou zijn — ook de uitverkorenen zouden misleiden.”

OVEREENSTEMMING MET DE SCHRIFT

Bijbelse geestelijke gaven (bijvoorbeeld profetie) zullen nooit in tegenspraak zijn met de Schrift. In 1 Johannes 4:2-6 staat:

“Hieraan leert u de Geest van God kennen: elke geest die belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is uit God; en elke geest die niet belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is niet uit God; maar dat is de geest van de antichrist (...) Zij zijn uit de wereld; daarom spreken zij uit de wereld, en de wereld luistert naar hen. Wij zijn uit God; wie God kent, luistert naar ons; wie niet uit God is, luistert niet naar ons. Hieraan herkennen wij de Geest van de waarheid en de geest van de dwaling.”

Valse gaven daarentegen spreken vaak de Schrift tegen of verdraaien haar. Valse profeten kunnen Bijbelse taal gebruiken, maar geven daaraan een andere betekenis om hun eigen doelen te dienen.

Let op: Zoals we zullen uitleggen in het gedeelte over “Profetie”, is iemand niet per definitie een ‘valse profeet’ als hij een profetisch woord (of bepaalde onderdelen daarvan) niet juist heeft. Een “valse profeet” in Bijbelse zin is iemand die mensen zegt wat zij willen horen (in plaats van wat God werkelijk spreekt), en wiens boodschap mensen van God afleidt (in plaats van tot Hem brengt).

Karakter

In Mattheüs 7:16 staat: “Aan hun vruchten zult u hen herkennen.” Bijbelse geestelijke gaven werken door mensen die de vrucht van de Geest dragen (of daarin groeien) — liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid en zelfbeheersing (Galaten 5:22-23). Zoals eerder gezegd: wij willen een volk zijn dat de vrucht van de Geest zichtbaar maakt, terwijl wij functioneren in de gaven van de Geest.

Valse gaven daarentegen kunnen krachtig en indrukwekkend lijken, maar de vrucht is verdorven. Waar valse gaven werkzaam zijn, is vaak sprake van hoogmoed, een drang tot beheersing, manipulatie, angst, misleiding, wanorde, chaos, enzovoort.

Uitkomst / effecten

Wanneer Bijbelse geestelijke gaven gebruikt worden overeenkomstig hun Bijbelse doel (namelijk om het Lichaam op te bouwen en God te verheerlijken) en op een wijze die Christus Zelf weerspiegelt (met nederigheid, liefde, enzovoort), is het gevolg dat het Lichaam versterkt wordt en Jezus geëerd. Dit leidt tot een diepere liefde voor Hem en een grotere eerbied voor Hem. Als verder gevolg ervaart het Lichaam, wanneer de gaven werkzaam zijn, een grotere eenheid en geestelijke volwassenheid in Christus (Efeze 4:13).

Wanneer valse gaven werkzaam zijn, is het gevolg vaak zelfverheffing (in plaats van opbouw van het Lichaam), verdeeldheid, wanorde, chaos, verwarring, angst, emotionele opwinding of een gevoel van vermaakt worden zonder werkelijke geestelijke verandering.

Hoe ontvangen we geestelijke gaven?

Geestelijke gaven zijn bovennatuurlijk en worden gegeven door de Heilige Geest. Het zijn genadegaven (of delen van Gods genade) die ons gegeven worden, niet omdat wij goed zijn, maar omdat God goed, genadig, barmhartig en vol ontferming is. Dat betekent dat wij deze gaven niet kunnen verdienen, ze niet waardig zijn en er ook niet voor kunnen presteren. Zij worden vrij gegeven, zoals het God behaagt (“zoals Hij wil” — 1 Korinthe 12:11).

Maar God wil wel dat wij de gaven vurig begeren en Hem erom vragen! En als wij beseffen waarvoor de gaven gegeven zijn — namelijk tot opbouw en versterking van het Lichaam en tot verheerlijking van God — waarom zouden wij ze dan niet verlangen?

In 1 Korinthe 14:1 zegt de apostel Paulus tegen de gelovigen in Korinthe: “Jaag de liefde na en streef naar de geestelijke gaven”.

“Streven naar” betekent dat je het doel en de waarde van de gaven ziet, dat je ernaar verlangt en God erom vraagt — in het algemeen, maar ook heel concreet (bijvoorbeeld om de gave van profetie). Maar als je gevraagd hebt, moet je ook geloven dat je hebt ontvangen; en wanneer zich een gelegenheid voordoet om die gave te gebruiken, moet je in geloof naar voren stappen.

Tegelijk is er rust in het besef dat God je volkomen kent. Hij heeft je “ontzagwekkend wonderlijk gemaakt” (Psalm 139:14). Dat betekent dat Hij ook weet welke geestelijke gave(n) Hij jou wil geven, zodat je toegerust en bekrachtigd wordt om op een bovennatuurlijke wijze te dienen in het Lichaam.

Een andere manier waarop geestelijke gaven kunnen worden doorgegeven en ontvangen, is door handoplegging — doorgaans door apostelen of oudsten, of door personen die duidelijk functioneren in een bepaalde geestelijke gave (bijvoorbeeld iemand die zichtbaar de gave van genezing heeft en voor een ander bidt om die gave te ontvangen).

Zo zegt de apostel Paulus tegen Timotheüs: “Veronachtzaam de genadegave niet die in u is, die u gegeven is door profetie, met handoplegging van de raad van ouderlingen.” (1 Timotheüs

4:14); en “(wakker) de genadegave van God (aan), die in u is door de handoplegging van mijn handen.” (2 Timotheüs 1:6).

Soms worden handen niet opgelegd om een nieuwe geestelijke gave over te dragen, maar als erkenning en bevestiging van de gave die God al in iemand heeft gelegd, en om hem of haar te bevestigen en vrij te zetten in die bediening of verantwoordelijkheid. Zo legt Mozes in Numeri 27:18-23 de handen op Jozua, waarmee hij diens leiderschap erkent en overdraagt. In de context van de plaatselijke gemeente gebeurt het daarom vaak dat, wanneer nieuwe oudsten en diakenen in hun ambt worden bevestigd, dit gepaard gaat met handoplegging door een apostel en de oudsten van de gemeente.

Zo wordt ook bij Paulus en Barnabas de handen opgelegd om hen af te zonderen voor de bediening, waarmee zij worden erkend en vrijgezet in die roeping en verantwoordelijkheid (zie Handelingen 13:2-3). In de context van de plaatselijke gemeente is het daarom gebruikelijk dat, wanneer gaven (met name de gaven uit Efeze 4) worden herkend en vrijgezet in een bediening, er handoplegging plaatsvindt door apostolische leiders en oudsten in de gemeente.

Belangrijk is dat, omdat handoplegging in deze context een overdracht van gezag of bediening aanduidt, 1 Timotheüs 5:22 waarschuwt om “niemand haastig de handen op te leggen”. (Let op, deze Schriftplaats is geen algemene waarschuwing tegen het aanraken van mensen tijdens gebed, maar heeft specifiek betrekking op handoplegging als erkenning van gezag en het vrijzetten in een bepaalde verantwoordelijkheid binnen de gemeente.)

Samenvattend: soms worden geestelijke gaven gegeven bij de bekering, soms door gebed, soms door handoplegging. Vaak worden gaven ook geactiveerd terwijl wij dienen binnen de gemeenschap en onder geestelijk leiderschap. De Heilige Geest werkt graag door relaties; daarom groeien gaven het best wanneer zij getoetst, bevestigd en aangemoedigd worden door anderen. (Dit brengt een gezonde balans tussen persoonlijk geloof en verantwoordelijkheid.)

Hoe weten we wat onze geestelijke gave(n) is (zijn)?

In 1 Korinthe 12:7 staat: “Aan ieder wordt echter de openbaring van de Geest gegeven tot wat nuttig is voor de ander.” (Zie ook 1 Petrus 4:10 en Efeze 4:7). Je hoeft je dus niet af te vragen óf je een geestelijke gave hebt — dit vers leert ons dat, als je de Heilige Geest hebt ontvangen, je ook ten minste één geestelijke gave hebt ontvangen!

Soms weten we echter niet hoe we onze geestelijke gave(n) kunnen herkennen. Het doel van dit boek is daarom ook om je te helpen ontdekken welke gave God in je heeft gelegd, en om die te activeren, zodat het Lichaam wordt opgebouwd en God de eer ontvangt.

Als uitgangspunt geldt vaak dat onze geestelijke gave datgene is wat voor ons als het ware vanzelf gaat — we hoeven er niet veel over na te denken of er buitengewoon hard voor te werken. Zo zal iemand voor wie het gemakkelijk is om Gods stem te verstaan voor anderen of voor de gemeente, waarschijnlijk een profetische gave hebben.

Omdat het een gave is waarvoor wij niet gewerkt hebben, maar die ons geschonken is, en omdat het zo “natuurlijk” voor ons aanvoelt, kan het gebeuren dat wij zelf niet eens herkennen dat dit onze geestelijke gave is. Daarom is het van groot belang dat leiders of andere gelovigen die ons goed kennen, ons helpen om onze gave te herkennen en te benoemen.

Soms wijzen juist de “leemten” of tekorten die wij in de gemeente opmerken, op de geestelijke gave(n) die God ons gegeven heeft. Het kan zijn dat wij deze noden zien, omdat God wil dat wij de gaven die Hij ons gegeven heeft, gebruiken om daarin te voorzien, zodat het hele Lichaam wordt opgebouwd en versterkt. Als je bijvoorbeeld steeds oog hebt voor de armen en kwetsbaren onder ons en bewogen bent met hun noden, is het goed mogelijk dat God je de gave van barmhartigheid heeft gegeven, om zo Zijn Lichaam lief te hebben en te dienen.

Soms weten we niet wat onze gave is, totdat we in geloof beginnen uit te stappen in verschillende gaven. Want hoe zullen we weten dat God ons de gave van genezing heeft gegeven, als we niet de handen op zieken leggen en vertrouwen dat zij genezen zullen worden?

Hoe zullen we weten dat God ons een woord van kennis heeft gegeven, als we niet uitstappen en uitspreken wat wij geloven dat God ons laat zien?

Als je niet zeker weet welke gave God je gegeven heeft, begin dan in geloof op elke plaats waar je een gelegenheid ziet om te dienen en het Lichaam op te bouwen! Al spoedig zul je merken wat je gemakkelijker en meer “van nature” afgaat dan andere dingen — dat is waarschijnlijk de gave die God je heeft gegeven.

Aan de andere kant: wees voorzichtig met de gedachte dat alleen datgene wat “gemakkelijk” voelt, de gave is die God je gegeven heeft. Soms vloeien geestelijke gaven als vanzelf, maar op andere momenten brengen zij ons juist op andere gebieden dan wat voor ons natuurlijk aanvoelt. De Heilige Geest werkt vaak door onze zwakheid heen om Gods kracht te openbaren. Sta daarom open voor beide!

Gewoonlijk gebeurt het zo dat, wanneer wij trouw zijn in het gebruiken van de (mate van de) gave(n) die God ons gegeven heeft, onze leiders en de mensen om ons heen de gave en de genade op ons leven gaan herkennen. Zo wordt het duidelijk welke plaats(en) God ons in het Lichaam heeft gegeven, om het te versterken en Hem te verheerlijken.

Ten slotte verwijzen wij naar een “gaven-vragenlijst”. Hoewel deze vragenlijst een breder scala aan gaven omvat dan in dit boek wordt behandeld, kan het toch een behulpzaam hulpmiddel zijn om te ontdekken wat je belangrijkste en latente geestelijke gaven zijn. (Een waarschuwing hierbij: omdat er altijd de neiging kan zijn om een vragenlijst in te vullen naar wat wij zouden willen dat de uitkomst is, raden wij aan om niet uitsluitend op zo’n vragenlijst te vertrouwen bij het bepalen van je geestelijke gaven. Het is slechts één mogelijke aanwijzing van de gave(n) die God je heeft gegeven, en een beginpunt. Nog belangrijker is een bereidheid en beschikbaarheid om te dienen waar dat nodig is, en gaandeweg te ontdekken op welke specifieke wijze God je wil gebruiken om Hem en het Lichaam te dienen.)

Voor meer over je geestelijke gaven, zie:

- Spiritual Gifting (<https://spiritualgifting.azurewebsites.net/>)

Hoe brengen we geestelijke gaven in praktijk?

Al eerder kwam ter sprake dat de apostel Paulus in 1 Korinthe 14:1 tegen de gelovigen in Korinthe zegt:

“Jaag de liefde na en **streef naar** de geestelijke gaven ...” (nadruk toegevoegd).

Wat Paulus hier zegt, is dat hij wil dat de gelovigen in Korinthe de vrucht van de Geest in zich hebben (liefde, blijdschap, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, zelfbeheersing — Galaten 5:22-23), maar ook dat zij functioneren in de gaven van de Geest. Het christelijke leven is geen keuze tussen beide (vrucht of gaven van de Geest) — het is beide! Het verlangen van Paulus was dat de gelovigen de gaven van de Geest zouden gebruiken, terwijl zij tegelijk de vrucht van de Geest zichtbaar maakten, en in het bijzonder de liefde.

Liefde tot God en tot de gemeente is de reden waarom wij de geestelijke gaven vurig begeren en Hem erom vragen. Het doel is altijd om Zijn Lichaam op te bouwen en te versterken, en nooit om voor onszelf een naam of bediening op te bouwen (eigenliefde).

Liefde is het “waarom” (de reden) waarom wij geestelijke gaven gebruiken, maar ook het “hoe” (de wijze waarop) wij ze gebruiken. Zolang wij de liefde tot God en tot de gemeente centraal houden, kunnen wij zuivere instrumenten blijven waardoor Gods bovennatuurlijke liefde en kracht kunnen stromen:

“Al zou ik de talen van de mensen en van de engelen spreken, maar ik had de liefde niet, dan zou ik klinkend koper of een schallende cimbaal zijn geworden. En al zou ik de gave van profetie hebben en alle geheimenissen weten en alle kennis bezitten, en al zou ik al het geloof hebben zodat ik bergen zou verzetten, maar ik had de liefde niet, dan was ik niets.” – 1 Korinthe 13:1-2

Een laatste opmerking: wees bij het verlangen naar en het uitoefenen van geestelijke gaven voorzichtig met het vergelijken van de gave die God jou gegeven heeft met die van een ander, of het nu gaat om de gave zelf of de mate ervan. Elke gave — ongeacht de grootte of zichtbaarheid ervan — is belangrijk en nodig om het Lichaam op te bouwen en Jezus te

verheerlijken. We hebben elkaar en elkaars gaven nodig; samen vormen wij een vollediger en nauwkeuriger beeld van wie Christus is. Daarom zegt de Schrift:

“Want ook het lichaam bestaat niet uit één lid, maar uit vele. Als de voet zou zeggen: Omdat ik geen hand ben, ben ik niet van het lichaam, is hij daarom dan niet van het lichaam? En als het oor zou zeggen: Omdat ik geen oog ben, ben ik niet van het lichaam, is het daarom dan niet van het lichaam? Als het hele lichaam oog was, waar zou het gehoor zijn? Als het hele lichaam gehoor was, waar zou de reuk zijn? Maar nu heeft God de leden, elk van hen afzonderlijk, in het lichaam een plaats gegeven zoals Hij gewild heeft. Als zij alle één lid waren, waar zou het lichaam zijn? Nu echter zijn er wel veel leden, maar is er slechts één lichaam.

En het oog kan niet zeggen tegen de hand: Ik heb je niet nodig, of vervolgens het hoofd tegen de voeten: Ik heb jullie niet nodig. Ja, meer nog, de leden van het lichaam die de zwakste schijnen te zijn, zijn echter juist noodzakelijk. En aan de leden van het lichaam die wij als minder eervol beschouwen, verlenen wij groter eer en onze oneerbare leden krijgen een grotere eer. (...) Samen bent u namelijk het lichaam van Christus, en ieder afzonderlijk Zijn leden.” – 1 Korinthe 12:14-27

Wees dus trouw met de geestelijke gave(n) en de mate van genade die God jou heeft gegeven — en gebruik ze “naar de mate van het geloof” (Romeinen 12:7). Onthoud dat God ons zal belonen naar onze trouw met hetgeen Hij ons uit genade heeft geschonken.

Dat betekent dat je vertrouwen mag hebben in wat de Heer jou heeft gegeven, maar ook dat je nederig en leergierig blijft, en leiders en mede-gelovigen toestaat om te wegen en te bevestigen wat wij brengen. Dit beschermt de eenheid in het Lichaam en houdt de liefde centraal.

Hoe groeien wij in geestelijke gaven?

Zoals eerder gezegd, geestelijke gaven zijn genadegaven die door God gegeven worden zoals Hij wil – wij kunnen niet “werken” om geestelijke gaven te ontvangen of ze “verdienen”. Wij ontvangen geestelijke gaven door geloof. Belangrijk is echter dat ze groeien door trouw – in gebed, tijd in het Woord, gemeenschap met de Heilige Geest, enzovoort, maar ook door

gehoorzaam te zijn in het uitstappen met de gave(n) die God ons gegeven heeft om het Lichaam te dienen en te zegenen.

De apostel Paulus moedigt Timotheüs aan om de genadegave die hij ontvangen had door handoplegging “aan te wakkeren” (2 Timotheüs 1:6). Paulus zegt dus niet: “Bid dat de Heilige Geest de gave aanwakkert” – hij zegt dat Timotheüs dat zelf moet doen. Met andere woorden: “Ga niet stilzitten en wachten tot er iets gebeurt” – wakker de gave aan, gebruik haar, wees actief, stap uit in geloof!

Er is een bijbels principe dat wanneer wij trouw zijn met het kleine dat ons gegeven is, God het zal laten groeien en ons met meer zal vertrouwen (Lukas 16:10) – dat wil zeggen: met meer geestelijke gaven, en/of met een grotere mate van diezelfde gave.

Ook hier geldt, blijf nederig en leerbaar, en vraag om input (en waar nodig, correctie) van leiders en medegelovigen. Wees snel om te belijden waar je het mis had, maar vertrouw God vervolgens opnieuw om in geloof en gehoorzaamheid uit te stappen! Op die manier leren en groeien we.

Zijn de gaven permanent of kunnen we ze ‘verliezen’?

Het antwoord op deze vraag is niet eenvoudig. Aan de ene kant lijkt de Schrift te zeggen dat, zelfs als wij afdwalen, God de gaven niet van ons zal afnemen. Aan de andere kant waarschuwt de Schrift dat, als wij de gave(n) die God ons gegeven heeft verkwisten, God die van ons zal afnemen en aan een ander zal geven.

[Bijbelse onderbouwing dat de gaven blijvend zijn](#)

Romeinen 11:29 (HSV) zegt: “... want de genadegaven en de roeping van God zijn onberouwelijk.” Velen interpreteren deze tekst zo dat God geen van de geestelijke gaven die Hij ons gegeven heeft, zal intrekken. In de context gelezen is het echter duidelijk dat deze tekst niet over geestelijke gaven gaat, maar over Gods roeping en verkiezing van Israël, die blijven ondanks hun ontrouw.

Dat gezegd hebbende, kan men stellen dat Gods relatie met Israël in zekere zin een beeld is van Zijn relatie met de gemeente: God riep Israël als Zijn eigendom, en de zegeningen en gaven

die Hij haar gaf, waren gebaseerd op Zijn eigen goedheid en trouw, en niet op die van Israël – om deze reden trok God de zegeningen en gaven niet van Israël terug toen Zijn volk ongehoorzaam of ontrouw was.

Op dezelfde manier roept God ons als deel van Zijn gemeente, en geeft Hij ons zegeningen en gaven (inclusief geestelijke gaven) op basis van wie Hij is, en niet op basis van hoezeer wij het verdienen – en om deze reden trekt Hij de gaven niet terug wanneer wij falen. De geestelijke gaven zijn genadegaven – vrijelijk gegeven op basis van Zijn genade, en niet op basis van onze prestaties.

Dit verklaart waarom mensen die ooit een toewijding aan Jezus hebben gemaakt, kunnen blijven functioneren (zelfs op een krachtige manier) in de gaven van de Geest, zelfs wanneer zij leven in zonde waarvan zij zich niet bekeren of van de Heere zijn afgevallen. (Dit betekent echter niet, zoals we hieronder zullen zien, dat God hiermee tevreden is en hen uiteindelijk niet zal oordelen. Gaven zijn geen teken van geestelijke gezondheid of volwassenheid, en ook geen bewijs van Gods goedkeuring van hun bediening.)

Aan de andere kant geeft de Bijbel duidelijke voorbeelden van mensen die Gods zalving verloren door bijvoorbeeld herhaalde ongehoorzaamheid aan God:

- Koning Saul verloor Gods zalving omdat hij steeds onafhankelijker van God handelde, Hem niet volledig gehoorzaamde en mensen meer vreesde dan God. Omdat Saul geen correctie wilde aanvaarden en weigerde zich te bekeren, “week de Geest van de Heere van Saul” (1 Samuël 16:14). David daarentegen bad: “neem Uw Heilige Geest niet van mij weg” (Psalm 51:13).
- Simson verloor Gods zalving zonder het zelfs maar te beseffen (Richteren 16:20), vanwege zijn toenemende morele compromissen en het toegeven aan verleiding.
- Judas werd gekozen als één van de twaalf discipelen, maar verloor zijn roeping en bediening toen hij zijn hart opende voor de duivel (Johannes 13:27).

Zonder hier in detail te treden, is er een verschil tussen **gaven** die onherroepelijk zijn, en **zalving**. Zalving is de kracht van Gods tegenwoordigheid die iemand binnenin zich ervaart en

die groeit (of afneemt) door onze intimiteit met God en onze gehoorzaamheid aan Hem (of gebrek daaraan).

Jesaja 10:27 zegt: “De zalving breekt het juk” (*naar de Engelse vertaling*) — dat wil zeggen: het is Gods zalving die lasten en gebondenheid in mensenlevens verbreekt en bevrijding en doorbraak brengt. Alleen geestelijke gaven zijn daartoe niet in staat; we hebben de zalving en de kracht van God nodig die op ons rust.

[Bijbelse onderbouwing dat we de gaven kunnen ‘verliezen’](#)

De Bijbel bevat echter ook andere gedeelten die licht werpen op de vraag of gaven blijvend zijn, of dat zij door onze eigen ongehoorzaamheid als het ware “verloren” kunnen gaan.

Zo is bijvoorbeeld de gelijkenis van de talenten (Mattheüs 25:14-28) een ernstige waarschuwing voor hen die de gaven die God hun heeft gegeven, begraven. (Hoewel “talenten” in deze gelijkenis betrekking hebben op geld en niet direct op geestelijke gaven, blijft het principe hetzelfde: God verwacht dat wij trouw omgaan met de middelen, bekwaamheden en gaven die Hij ons heeft toevertrouwd, en dat wij daar rekenschap van afleggen hoe wij die gebruiken en vermeerderen.)

In de gelijkenis prijst de heer de dienaar die de hem toevertrouwde talenten heeft gebruikt en vermeerderd, met de woorden:

“Goed gedaan, goede en trouwe dienaar; over weinig bent u trouw geweest, over veel zal ik u aanstellen; ga in, in de vreugde van uw heer.” – Mattheüs 25:21

Maar tegen de dienaar die niets gedaan had met het ene talent dat hij ontvangen had, zegt hij:

“Slechte en luie dienaar! (...) Neem daarom het talent van hem af en geef het aan hem die de tien talenten heeft. Want ieder die heeft, aan hem zal gegeven worden, en hij zal overvloedig hebben; maar van hem die niet heeft, van hem zal afgenomen worden ook wat hij heeft. En werp de onnutte dienaar uit in de buitenste duisternis; daar zal gejammer zijn en tandengeknars.” – Mattheüs 25:26-30

Naast de waarschuwing om de gaven die God ons heeft gegeven niet te veronachtzamen, waarschuwt de Bijbel ons er ook voor om niet alleen gericht te raken op de gaven, maar alleen op God. In Mattheüs 7:21-23 zegt Jezus tegen Zijn discipelen:

“Niet ieder die tegen Mij zegt: Heere, Heere, zal binnengaan in het Koninkrijk der hemelen, maar wie de wil doet van Mijn Vader, Die in de hemelen is. Velen zullen op die dag tegen Mij zeggen: Heere, Heere, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam demonen uitgedreven, en in Uw Naam veel krachten gedaan? Dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; ga weg van Mij, u die de wetteloosheid werkt!”

Deze Schriftplaats laat (op aangrijpende wijze) zien dat het mogelijk is om in de gaven van de Geest te functioneren, en toch geen zaligmakende relatie met Jezus Christus te hebben. Met andere woorden: het functioneren in geestelijke gaven is geen garantie voor zaligheid — alleen door (voortdurend) geloof in Jezus Christus en Zijn volbrachte werk aan het kruis, zichtbaar in gehoorzaamheid aan Zijn wil, worden wij behouden.

Als wij functioneren in geestelijke gaven, maar ondertussen blijven leven voor onszelf en voor wat onze zondige natuur behaagt, misleiden wij onszelf. Dit betekent niet dat wij zondeloos of volmaakt moeten zijn om in geestelijke gaven te functioneren — niemand van ons is dat, en dat zullen wij ook niet zijn totdat wij met Christus verenigd zijn. Maar wij kunnen geen “dubbelleven” leiden — met een schijn van godsvrucht, terwijl wij ondertussen de zonde en de dingen van de wereld blijven liefhebben.

Deze teksten bevatten een ernstige oproep om onze persoonlijke relatie met Jezus als het allerbelangrijkste te beschouwen, en om de gaven altijd uit te oefenen vanuit een levende gemeenschap met Hem – door Hem lief te hebben, te gehoorzamen en te eren met onze woorden en ons leven.

Activatie-oefening:

Lees Romeinen 12:6-8, 1 Korinthe 12:27-31; Efeze 4:11-16; en 1 Petrus 4:10-11.

Neem de tijd om te bidden en na te denken over welke geestelijke gave(n) God in jou heeft gelegd tot opbouw van Zijn gemeente. Denk na over wat je gemakkelijk en “van nature” afgaat, en/of vraag aan je leiders en vrienden welke gave zij in jou zien of vermoeden.

Welke andere geestelijke gave(n) “streef” je na (1 Kor. 14:1)? Waarom zou je God niet vragen om deze gave, en ook om geloof en vrijmoedigheid om daarin uit te stappen?

Voor meer verdieping kun je naar de volgende podcasts luisteren:

- JoshGen “Dying to Live” podcast: How to Identify and Exercise Your Spiritual Gifts
https://open.spotify.com/episode/7JtChCHFewjJp6h9dokwwW?si=PbqZ-IOmQZCQI6m_bXFkSw
- JoshGen “Dying to Live” podcast: How to be Naturally Supernatural
<https://open.spotify.com/episode/3xpIW3u6IPxVrL8dpu3CHW?si=81gMBszEQIqls5MnHk2OA>

HOOFDSTUK 3

VERSCHILLENDE GEESTELIJKE GAVEN

De belangrijkste Schriftgedeelten over de geestelijke gaven zijn Romeinen 12:3-8; 1 Korinthe 12:1-31; Efeze 4:11-16; 1 Petrus 4:10-11

Deze gedeelten noemen niet alleen verschillende geestelijke gaven, maar beschrijven ook hun doel en hoe zij functioneren tot opbouw van het Lichaam.

Romeinen 12:3-8:

“Want door de genade die mij gegeven is, zeg ik ieder onder u niet hoger te denken dan hij moet denken, maar laat hij denken in bescheidenheid, naar de mate van geloof zoals God die aan ieder heeft toebedeeld. Want zoals wij in één lichaam veel leden hebben en de leden niet alle dezelfde functie hebben, zo zijn wij, hoewel velen, één lichaam in Christus, maar ieder afzonderlijk leden van elkaar.

En nu hebben wij genadegaven, onderscheiden naar de genade die ons is gegeven: hetzij profetie, naar de mate van het geloof; hetzij dienstbetoon, in het dienen; hetzij wie onderwijzen, in het onderwijzen; hetzij wie bemoedigt, in het bemoedigen; wie uitdeelt, in oprechtheid; wie leidinggeeft, met inzet; wie zich over anderen ontfermt, in blijmoedigheid.”

1 Korinthe 12:4-11:

“Er is verscheidenheid van genadegaven, maar het is dezelfde Geest. Er is verscheidenheid van bedieningen, en het is dezelfde Heere. Er is verscheidenheid van werkingen, maar het is dezelfde God, Die alles in allen werkt.

Aan ieder echter wordt de openbaring van de Geest gegeven tot wat nuttig is voor de ander. Want aan de één wordt door de Geest een woord van wijsheid gegeven, en aan de ander een woord van kennis, door dezelfde Geest; en aan een ander geloof, door dezelfde Geest; en aan een ander genadegaven van genezingen, door dezelfde Geest; en aan een ander werkingen van krachten; en aan een ander profetie; en aan een ander het onderscheiden van geesten; en aan een ander allerlei talen; en aan een ander uitleg

van talen. Al deze dingen echter werkt één en dezelfde Geest, Die aan ieder afzonderlijk uitdeelt zoals Hij wil.”

Efeze 4:11-16:

“En Hij heeft sommigen gegeven als apostelen, anderen als profeten, weer anderen als evangelisten en weer anderen als herders en leraars, om de heiligen toe te rusten tot het werk van dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus, totdat wij allen komen tot de eenheid van het geloof en van de kennis van de Zoon van God, tot een volwassen man, tot de maat van de grootte van de volheid van Christus.

Opdat wij geen jonge kinderen meer zouden zijn, heen en weer geslingerd door de golven en meegesleurd door elke wind van leer, door het bedrog van de mensen, om op listige wijze tot dwaling te verleiden, maar dat wij, door ons in liefde aan de waarheid te houden, in alles zouden toegroeien naar Hem Die het Hoofd is, namelijk Christus. Vanuit Hem wordt het hele lichaam samengevoegd en bijeengehouden door elke band die ondersteuning geeft, overeenkomstig de mate waarin ieder deel werkzaam is. Zo verkrijgt het lichaam zijn groei, tot opbouw van zichzelf in de liefde.”

1 Petrus 4:10-11:

“Laat ieder de anderen dienen met de genadegave zoals hij die ontvangen heeft, als goede beheerders van de veelsoortige genade van God. Als iemand spreekt, dan als iemand die de woorden van God spreekt; als iemand dient, dan als iemand die dient uit kracht die God schenkt, zodat God in alles verheerlijkt wordt door Jezus Christus. Hem komt de heerlijkheid en de kracht toe, tot in alle eeuwigheid. Amen.”

De geestelijke gaven die in de bovenstaande Schriftgedeelten genoemd worden, worden doorgaans in drie categorieën ingedeeld:

- Bedieningsgaven (of ambtsgaven);
- Manifestatiegaven;
- Motivatiegaven (of functionele gaven).

Wij zijn ons ervan bewust dat dit niet de enige manier is om de geestelijke gaven in te delen. Een andere indeling verdeelt de gaven bijvoorbeeld in openbaringsgaven, spreekgaven en krachtgaven. Voor dit boekje houden wij echter de eerstgenoemde indeling aan.

Bedieningsgaven (of ambtsgaven)

Deze gaven worden genoemd in Efeze 4 en luiden als volgt:

“En Hij heeft sommigen gegeven als apostelen, anderen als profeten, weer anderen als evangelisten en weer anderen als herders en leraars, om de heiligen toe te rusten tot het werk van dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus, totdat wij allen komen tot de eenheid van het geloof en van de kennis van de Zoon van God en tot een volwassen man, tot de maat van de grootte van de volheid van Christus.”

Efeze 4:11-13

Bedieningsgaven zijn ambten die Jezus Christus in Zijn gemeente heeft ingesteld. Deze gaven worden ook wel “de vijfvoudige bediening” genoemd en hebben specifiek betrekking op personen die door de Heilige Geest geroepen zijn en door de gemeente erkend worden als apostelen, profeten, evangelisten, herders en leraars.

Het verschil tussen deze gaven en de andere geestelijke gaven is dat, bij de bedieningsgaven, de persoon zelf de genadegave is die Jezus aan Zijn gemeente geeft. Zonder deze gaven kan de gemeente immers niet worden wat Hij haar bedoelt te zijn. Zo was de apostel Paulus een gave die Jezus aan de gelovigen uit de heidenen gaf. Bij bedieningsgaven is dus de persoon zelf de gave, terwijl bij de andere geestelijke gaven de persoon een gave ontvangt.

Daarom kan iemand niet eenvoudig zelf beslissen dat hij of zij een apostel, profeet, evangelist, herder of leraar is — alleen God kan iemand tot zo’n ambt roepen, en die roeping wordt vervolgens erkend en bevestigd door de leiders van de gemeente.

Het uiteindelijke doel van alle vijf bedieningsgaven is om de heiligen toe te rusten tot het werk van dienstbetoon, zodat het Lichaam van Christus wordt opgebouwd in eenheid, in de kennis van God en in geestelijke volwassenheid.

Bedieningsgaven (of Efeze 4-gaven) dragen doorgaans een genade die verder reikt dan de plaatselijke gemeente. Daarom functioneren zij vaak bovenplaatselijk, in verschillende gemeenten en contexten, om te voorzien in wat ontbreekt, zodat het hele Lichaam wordt opgebouwd in eenheid, kennis van God en volwassenheid in Christus. (Belangrijk is dat, hoewel Efeze 4-gaven vaak bovenplaatselijk werken, dit niet betekent dat iedereen die buiten de eigen gemeente dient, automatisch een Efeze 4-gave is of — zoals we hieronder zullen toelichten — “apostolisch” is.)

Belangrijk is dat het functioneren van de “Efeze 4-gaven” voortkomt uit een gezond plaatselijk gemeentelven. Het nieuwtestamentische patroon is niet dat apostelen, profeten enzovoort los van de gemeenschap bestaan, als onafhankelijke bedieningen of als “parachurch-organisaties²”.

Met andere woorden: het feit dat de “Efeze 4-gaven” vaak bovenplaatselijk functioneren, betekent niet dat zij geen deel uitmaken van of geen lid zijn van een plaatselijke gemeente. Jezus heeft nooit bedoeld dat iemand — ongeacht hoe “groot” zijn of haar gave is — een soort “solist” zou zijn, los van een plaatselijke gemeente waar hij of zij kan behoren en verzorgd kan worden. Het betekent alleen dat de plaats die zij in het Lichaam van Christus innemen, zich uitstrekt tot buiten de eigen gemeente en ook andere gemeenten omvat.

Apostelen

Hoewel velen van ons bekend zijn met de oorspronkelijke twaalf apostelen, de apostel Paulus en wellicht ook enkele andere apostelen die in het Nieuwe Testament genoemd worden, kan het idee van hedendaagse apostelen voor ons nieuw zijn. Het Nieuwe Testament maakt echter duidelijk dat Jezus nog steeds apostelen aanstelt in Zijn gemeente, om ervoor te zorgen dat zij gebouwd wordt volgens het Bijbelse patroon, met Jezus Christus Zelf als fundament.

Apostelen staan daarom vaak naast de oudsten als opzieners in de plaatselijke gemeente, om hen te helpen Gods gemeente op Gods wijze te bouwen — niet op menselijke wijze, dus ook niet naar onze voorkeuren en gemakken, de hedendaagse cultuur of de geest van de tijd.

² ‘Para’ betekent “naast” of “langs” de gemeente. Zij zijn niet bedoeld om de plaatselijke gemeente te vervangen, maar om haar te dienen, te ondersteunen en aan te vullen in haar opdracht.

Het woord “apostel” (‘apostolos’ in het Grieks) betekent letterlijk “gezondene” of “iemand die uitgezonden is”. Het is daarom begrijpelijk dat de oorspronkelijke twaalf discipelen, die de naaste metgezellen van Jezus waren en door Hem uitgezonden werden om Zijn boodschap te verkondigen, “de twaalf apostelen” genoemd worden.

Omdat de Grote Opdracht (Mattheüs 28:16-20) gegeven is aan alle volgelingen van Jezus, in alle tijden — dus ook aan ons vandaag — zijn wij in zekere zin allemaal “gezondenen”, dat wil zeggen: uitgezonden door Jezus om Zijn Evangelie te brengen in onze werkplekken, buurten en steden. Dat maakt ons echter niet allemaal “apostelen” of “apostolisch” in de zin van Efeze 4. Evenzo is niet iedereen die bovenplaatselijk dient (dus buiten de eigen gemeente), net zomin als iemand die als een Efeze 4-gave wordt herkend, daarom ook automatisch “apostolisch” is.

Zoals hierboven uitgelegd, is het ambt van apostel iets wezenlijk anders, voorbehouden aan mensen die door Jezus specifiek tot deze bediening en rol worden geroepen en aangesteld. Hun roeping dient ook erkend en bevestigd te worden door andere leiders in de gemeente.

Voor meer over het ambt van apostel, zie:

- De verschillende bronnen op:
<https://four12global.com/resources/the-apostolic/>
- This is Church – The Apostolic:
<https://four12global.com/resources/series/this-is-church/03-the-apostolic/>

Profeten

Als wedergeboren en met de Geest vervulde gelovigen behoort het voor ons normaal te zijn om Gods stem te horen (Johannes 10:27-28). Als wij Gods stem voor onszelf kunnen horen, kunnen wij die ook voor anderen horen. Profetie is eenvoudigweg horen wat God zegt (tot een ander of tot de gemeente) en dat uitspreken.

Niet iedereen die profeteert of een profetische gave heeft, is echter een profeet in de zin van Efeze 4. Profeten zijn mannen en vrouwen die een erkend vermogen hebben om Gods stem te horen en Zijn hart en gedachten aan Zijn volk bekend te maken. Als onderdeel van de

vijfvoudige bediening rusten zij Gods volk toe tot het werk van dienstbetoon. Dit houdt doorgaans ook in dat zij de heiligen onderwijzen en trainen om zelf Gods stem te leren horen, zowel voor zichzelf als voor anderen. Omdat zij niet alleen functioneren in de gave van profetie, maar zelf ook een gave van God zijn, vertegenwoordigen profeten het hart en de gedachten van God aan Zijn volk en helpen zij de gemeente te brengen tot eenheid, kennis van God en geestelijke volwassenheid.

Voor meer over de gave van profetie, zie de verschillende bronnen op:

<https://four12global.com/resources/series/the-prophetic/>

Evangelisten

Hoewel van alle gelovigen verwacht wordt dat zij het goede nieuws van Jezus met anderen delen (de Grote Opdracht in Mattheüs 28:16-20), zijn evangelisten mannen en vrouwen die specifiek geroepen en begiftigd/gezalfd zijn om het Evangelie te verkondigen — wat vaak gepaard gaat met tekenen en wonderen (Markus 16:20). Een deel van de roeping van een evangelist is ook om anderen aan te wakkeren een hart voor verlorenen te ontwikkelen, en Gods volk toe te rusten om het Evangelie effectiever te delen en mensen tot Christus te brengen.

Zonder evangelisten, die ons voortdurend herinneren aan Gods hart voor verlorenen en ons blijven wijzen op de Grote Opdracht (die Jezus aan alle gelovigen gegeven heeft, niet slechts aan enkelen), zou het Lichaam van Christus tekortkomen in eenheid, kennis van God, geestelijke volwassenheid en in het weerspiegelen van de volheid van Christus.

Voor meer over evangelisatie, zie:

- Evangelism Equip 2025 (met Jonathan Conrathe):

Sessie 1: <https://www.youtube.com/watch?v=eujWrvqy2wM>

Sessie 2: <https://www.youtube.com/watch?v=OdBpa51YsnE>

- Four12 School of Power Evangelism 2024:

<https://four12global.com/resources/series/school-of-power-evangelism-2024/>

- No Shame in His Name:
<https://four12global.com/resources/regional-equips/western-cape-regional-equip-2025/no-shame-in-his-name-winelands/>
- Signs & Wonders:
<https://four12global.com/resources/regional-equips/western-cape-regional-equip-2025/signs-wonders-winelands/>
- Evangelism Toolbox-serie:
<https://four12global.com/resources/series/evangelism-toolbox/>

Herders

Herders (pastors) zijn degenen die zorgdragen voor Gods volk. Zij kennen de gemeente, zorgen voor haar, voeden haar (door het onderwijzen van Gods Woord), geven leiding, bieden pastorale zorg, maken discipelen en beschermen de gemeente tegen elke mogelijke vorm van leed en schade.

Bijbels gezien worden alle oudsten geroepen om “de kudde van God die bij u is” te hoeden en er toezicht op te houden (1 Petrus 5:2). Hoewel de uiteindelijke verantwoordelijkheid voor het hoeden van Gods kudde bij de oudsten ligt, worden zij hierin vaak geholpen door diakenen en lifegroepleiders die nauw betrokken zijn bij het leven van mensen. Dat betekent dat veel mannen en vrouwen geroepen zijn tot pastoraat en discipelschap en daar actief bij betrokken zijn, maar dat zij niet allen herders zijn in de zin van Efeze 4.

Door herders specifiek op te nemen in de vijfvoudige bediening, erkennen wij dat er mannen en vrouwen zijn die door God geroepen zijn en een bijzondere gave en genade hebben ontvangen om de geestelijke noden van de kudde te verstaan en te verzorgen. Zij helpen de gemeente te groeien in eenheid, gaan haar voor in het samen familie-zijn, en leiden haar tot vrijheid en heelheid in Christus, terwijl zij ook anderen toerusten om hetzelfde te doen. Op deze wijze dragen Efeze 4-herders bij aan de opbouw van het Lichaam, in eenheid, in (diepere) kennis van God en in geestelijke volwassenheid.

Voor meer over pastoraat en toerusting, zie:

- Pastoral Equipping:
<https://four12global.com/resources/series/pastoral-equipping/>
- Counselling and Discipleship Training:
<https://four12global.com/resources/series/counselling-discipleship-training/>
- Regional Equip Elective: Pastoral Care:
<https://four12global.com/resources/regional-equips/western-cape-regional-equip-2025/>

Leraren

Eenvoudig gezegd verwijst “onderwijzen” naar het door God gegeven vermogen om Gods Woord helder te begrijpen en uit te leggen.

Opnieuw geldt dat één van de vereisten voor het oudstenambt is dat iemand bekwaam is om het Woord van God te onderwijzen (1 Timotheüs 3:2). In zekere zin zijn alle oudsten dus leraren (of behoren zij te kunnen onderwijzen). In bredere zin kunnen we zeggen dat lifegroepvoerders de mensen in hun groep leren hoe zij het Woord van God moeten lezen en gehoorzamen. Nog breder: als discipelen van Jezus zijn wij allen (mannen en vrouwen) geroepen om discipelen te maken (Matteüs 28:16-20), waaronder ook het “leren” van anderen om alles te onderhouden wat Jezus ons geboden heeft (vers 20). Dat maakt ons echter niet allemaal leraren in de zin van Efeze 4.

Wat Efeze 4 bedoelt, is dat God sommige mannen en vrouwen geroepen en begiftigd heeft met een bijzondere genade om het Woord te begrijpen, getrouw te onderwijzen en het als het ware te ontsluiten, zodat zelfs de moeilijkere zaken van het geloof begrijpelijk worden.

Leraren wekken bij Gods volk doorgaans een diepere liefde op voor het Woord en hun gehoorzaamheid daaraan. Zij helpen de gemeente toe te rusten door te leren hoe men zelf de Bijbel kan lezen en de waarheid ervan kan toepassen in het eigen leven. Zo zijn ook zij een gave van God aan het Lichaam, doordat zij ons door hun onderwijs brengen tot grotere eenheid, diepere kennis van God en geestelijke volwassenheid in Christus.

Voor meer over onderwijs en prediking, zie:

- Regional Equip Elective: Teach and Preach
<https://four12global.com/resources/regional-equips/western-cape-regional-equip-2025/>
- How to Prepare a Sermon:
<https://four12global.com/resources/featured-messages/how-to-prepare-a-sermon/>
- Eldership Training: Preaching
<https://four12global.com/resources/series/eldership-training/08-preaching/>

Manifestatiegaven

Deze gaven worden genoemd in 1 Korinthe 12:8-10:

“Aan de één wordt door de Geest een woord van wijsheid gegeven, en aan de ander een woord van kennis, door dezelfde Geest; en aan een ander geloof, door dezelfde Geest; en aan een ander genadegaven van genezingen, door dezelfde Geest; en aan een ander werkingen van krachten; en aan een ander profetie; en aan een ander het onderscheiden van geesten; en aan een ander allerlei talen; en aan een ander uitleg van talen.” – 1 Korinthe 12:8-10

Manifestatiegaven laten de aanwezigheid en kracht van God zien (of maken die zichtbaar).

Zij omvatten de gave van geloof, wijsheid, profetie, kennis, krachten (wonderen), genadegaven van genezingen, het onderscheiden van geesten, het spreken in verschillende talen en de uitleg van talen.

Let op dat al deze gaven “geslachtsneutraal” zijn en daarom gegeven worden aan en beschikbaar zijn voor mannen en vrouwen (en ook kinderen!) die wedergeboren zijn en vervuld met de Geest van God.

Soms lopen deze gaven in elkaar over. Zo is het niet altijd duidelijk (en ook niet altijd belangrijk) of een bepaald woord dat de Heilige Geest in een bepaalde situatie geeft, een woord van kennis, een profetisch woord of een woord van wijsheid is. Of in een andere situatie: het is

niet altijd duidelijk (of van doorslaggevend belang) of de werking van de Geest de gave van geloof, genadegaven van genezingen of werkingen van krachten betreft.

Wat het belangrijkste is, is het geloof dat door de liefde werkzaam is (Galaten 5:6) — dat wij onze broeders en zusters liefhebben door te handelen naar wat wij geloven dat God ons laat zien of tegen ons zegt (geloof).

Gave van profetie

Eén van de manieren waarop God tot ons spreekt, is door profetie. In 1 Korinthe 14:1 moedigt de apostel Paulus de gemeente in Korinthe aan: “Jaag de liefde na en streef naar de geestelijke gaven, en vooral daarnaar dat u mag profeteren.”

Hoewel profetie soms de vorm kan aannemen van voorspelling (het voorzeggen van de toekomst), heeft profetie vaak de vorm van verkondiging (het uitspreken van wat Jezus zegt tot een persoon of tot de gemeente — dat kan betrekking hebben op het verleden, het heden of de toekomst).

In die zin is profetie eenvoudig het uitspreken van het hart en de gedachten van Jezus over Zijn bruid — hoe Hij over haar denkt, wat Hij voor haar voelt, en welke goede plannen en bedoelingen Hij met haar heeft. Met andere woorden: wij brengen een geopenbaarde boodschap vanuit het hart van God in een bepaalde situatie.

1 Korinthe 14:3 zegt: “Wie echter profeteert, spreekt tot mensen woorden van opbouw en vermaning en vertroosting.” Op grond van dit Schriftgedeelte kunnen we zeggen dat het doel van nieuwtestamentische profetie is om...

- ...op te bouwen (te versterken);
- ...aan te sporen (te bemoedigen);
- ...te vertroosten.

Uiteindelijk is het doel van profetie om getuigenis te geven van Jezus — wie Hij is, wat Hij gedaan heeft en wat Hij nog zal doen (in het leven van een persoon of van de gemeente).

“Het getuigenis van Jezus is (...) de geest van de profetie.” – Openbaring 19:10

Wanneer profetie niet gebruikt wordt overeenkomstig het doel dat de Schrift aangeeft, kan er misbruik ontstaan en kunnen mensen gemakkelijk gekwetst raken door niet- vervulde “profetieën” (bijvoorbeeld over trouwen, kinderen krijgen, van baan veranderen, enzovoort). Als je niet zeker bent over een profetisch woord dat je denkt ontvangen te hebben, is het wijs om dit eerst voor te leggen aan de oudsten, zodat zij het in gebed kunnen wegen, voordat je het deelt met een persoon of de gemeente.

Een profetisch woord brengen

Soms geeft de Heilige Geest ons een woord in de context van een samenkomst op zondag, of een “gemeenschappelijk” profetisch woord — dat wil zeggen: voor de gemeente als geheel. In 1 Korinthe 14:40 staat, met betrekking tot orde in de samenkomsten: “Laat alle dingen op een gepaste wijze en in goede orde gebeuren.” Daarom roepen wij niet zomaar wat wij menen dat de Heilige Geest tot ons spreekt, maar leggen wij het voor aan de oudste(n) die de samenkomst leiden. Zij zullen het woord wegen en, als zij ervan overtuigd zijn dat het van de Heilige Geest is, het vrijgeven om openbaar te delen.

Belangrijk is dat, als de oudste(n) besluiten om het woord dat je hebt ingebracht niet vrij te geven, je niet meteen moet concluderen dat je het “mis had” of God niet goed hebt verstaan. Soms is jouw woord een bevestiging voor de oudste(n) van de richting waarin de samenkomst gaat, of een bevestiging van andere profetische woorden die al gedeeld zijn, of een bevestiging van wat de Heere hen op het hart heeft gelegd om te prediken. In zulke gevallen kan jouw woord heel treffend en waardevol zijn geweest, ook al was het niet nodig om het openbaar te delen.

Een profetisch woord ontvangen

De persoon die een profetisch woord heeft de verantwoordelijkheid om Gods hart en gedachten zo goed mogelijk te vertegenwoordigen (Gods woorden spreken met Gods hart). Maar evenzo ligt er een verantwoordelijkheid bij de persoon die het profetische woord ontvangt, namelijk om het woord te toetsen:

“Veracht de profetieën niet. Beproof alle dingen, behoud het goede.”

1 Thessalonicenzen 5:20-21

Een waar profetisch woord is nooit in tegenspraak met de Schrift, en zal doen wat 1 Korinthe 14:3 zegt dat een profetisch woord behoort te doen: het zal de ontvanger van het woord versterken, bemoedigen en/of troosten.

Als het voor degene die het woord ontvangt niet duidelijk is wat het woord bedoelt te zeggen, of de implicaties ervan niet overziet, moet hij/zij het woord voorleggen aan de oudsten. Dit geldt in het bijzonder voor woorden die richting geven (bijvoorbeeld verandering van baan, stad, of zelfs ook van bediening/dienstbaarheid in de gemeente, enzovoort). Uiteindelijk heeft God ons niet toevertrouwd aan profeten, maar aan oudsten, die rekenschap zullen afleggen voor onze zielen (Hebreeën 13:17).

Voor meer over de gave van profetie, zie de verschillende bronnen op:

<https://four12global.com/resources/series/the-prophetic/>

Activatie-oefening:

Kies een persoon (bij voorkeur van hetzelfde geslacht) in je lifegroep of gemeente, en vraag God op welke Bijbelse man of vrouw deze persoon lijkt; op welke manier deze persoon die Bijbelse figuur weerspiegelt en waarmee God hem of haar wil bemoedigen door middel van die Bijbelse figuur.

Bijvoorbeeld, je zou kunnen zeggen: "Ik heb het gevoel dat jij bent zoals Gideon – jij ziet jezelf misschien als klein en onbelangrijk, maar God ziet jou als een strijdbare held. Ik geloof dat God jou wil bemoedigen door te zeggen dat, zoals Hij met Gideon was, Hij ook met jou is! (Richteren 6:12)."

Woord van kennis

Nog een andere manier waarop God tot ons spreekt, is door woorden van kennis. Een woord (of "boodschap") van kennis is wanneer God bovennatuurlijk een feit (uit het verleden of het heden) over iemand openbaart aan iemand anders, om hem / haar te laten weten dat Hij hen ziet en liefheeft.

Met andere woorden: een woord van kennis is iets dat wij niet kunnen zien en niet weten. (Je zult nooit een woord van kennis krijgen dat iemand in een rolstoel zit). Het is het vermogen om waarheid te kennen door de indruk die de Heilige Geest iemand geeft. Wanneer het woord wordt uitgesproken, is het óf waar, óf niet – en de persoon aan wie het woord gegeven wordt, zal het óf bevestigen, óf niet.

Het woord van kennis wordt vaak gegeven met een specifiek doel, bijvoorbeeld omdat God de persoon wil genezen. (In zo'n geval openbaart het woord van kennis wat God wil doen, en de gave van genezing zet de kracht tot genezing vrij). In sommige gevallen wordt het woord van kennis eenvoudig gegeven zodat de persoon weet dat God de details van zijn of haar leven kent en erbij betrokken is (bijvoorbeeld dat ze een hond hebben die "Rambo" heet).

Je zou kunnen vragen hoe het woord van kennis verschilt van het profetische woord of het woord van wijsheid. Opnieuw: het onderscheid is niet altijd duidelijk (of heel belangrijk), maar hier is een voorbeeld:

Stel dat iemand het volgende woord geeft aan een andere persoon:

"Ik zie dat jij als kind verlaten bent en als wees bent opgegroeid, zonder vader en moeder. Maar God wil dat je weet dat, hoewel je vader en moeder je verlaten hebben, Hij dat nooit zal doen. Zoals het staat in Psalm 68:5, Hij is 'een Vader van de wezen'. Ik geloof ook dat God je wil laten zien hoe echte familie eruitziet, en om die reden kan het goed zijn om – voor een tijd – in te trekken bij een gezin dat je kan liefhebben en voor je kan zorgen, in plaats van dat je alleen blijft."

In dit voorbeeld zien we verschillende elementen, zoals:

- *"Ik zie dat jij als kind verlaten bent en als wees bent opgegroeid, zonder vader en moeder"*, is het woord van kennis. Het spreekt over een feit uit het verleden dat óf waar is, óf niet.
- *"Maar God wil dat je weet dat, hoewel je vader en moeder je verlaten hebben, Hij dat nooit zal doen. Zoals het staat in Psalm 68:5, Hij is 'een Vader van de wezen'"*, is een profetisch woord dat Gods hart naar de persoon openbaart.

- *“Ik geloof ook dat God je wil laten zien hoe echte familie eruitziet, en om die reden kan het goed zijn om – voor een tijd – in te trekken bij een gezin dat je kan liefhebben en voor je kan zorgen, in plaats van dat je alleen blijft.”* Dit zou een woord van wijsheid kunnen zijn, waarin Gods bovennatuurlijke inzicht wordt gedeeld over wat Hij wil dat de persoon doet.

De Bijbel heeft veel voorbeelden van het woord van kennis. Bijvoorbeeld:

- In 2 Koningen 6:8-12 lezen we dat de profeet Elisa, zonder daar fysiek aanwezig te zijn, wist wat de koning van Syrië (die op dat moment Israëls vijand was) in zijn slaapkamer zei, en dat hij de leiders van Israël vertelde wat de plannen van het Syrische leger waren. De Syriërs waren zo gefrustreerd – ze dachten dat er een spion in het kamp zat! Hier bracht het woord van kennis de strategie van de vijand aan het licht, waarschuwde het Gods volk voor gevaar en diende het om hen te beschermen.
- In Johannes 4:18 weet Jezus, zonder dat de Samaritaanse vrouw of iemand anders Hem dit vertelt, dat zij vijf mannen heeft gehad en dat de man met wie zij op dat moment samenwoonde, haar man niet was. Jezus’ woord van kennis openbaarde aan de Samaritaanse vrouw dat Hij werkelijk de Messias was, en leidde ertoe dat zij Christus leerde kennen.
- In Handelingen 5:1-11 wist Petrus, door goddelijke openbaring van de Heilige Geest, van de geheime en zondige daad van Ananias en Saffira, en sprak hij een woord van oordeel uit. Hier bereidde het woord van kennis de weg voor, en ging het gepaard met kracht die ertoe leidde dat Ananias en Saffira stierven (dus het woord van kennis ging eigenlijk gepaard met een wonder, al is het niet het soort wonder waar wij normaal aan denken!).

Een woord van kennis kan (vaak tijdens de aanbidding) op verschillende manieren ontvangen worden. Het kan heel duidelijk zijn, of slechts een vage indruk. Sommige mensen...

- ...voelen het (bijvoorbeeld een scherpe pijn of sensatie in hun lichaam waar ze eerder geen pijn hadden, of plotseling een sterke emotie zoals het ervaren van angst);
- ...zien het (bijvoorbeeld een mentaal beeld van een lichaamsdeel, of een specifieke gebeurtenis zoals een auto-ongeluk);

- ...lezen het (als een woord dat als het ware over iemand geschreven staat);
- ...denken het (een mentale indruk);
- ...zeggen het, zonder dat ze het van tevoren gepland hadden;
- ...dromen het.

Als je het gevoel hebt dat God je een woord van kennis heeft gegeven, leg het dan voor aan de oudsten, zoals je dat ook met een profetisch woord zou doen, en laat de verantwoordelijkheid bij hen voor wat er met dat woord moet gebeuren.

Voor meer over woorden van kennis, luister naar deze podcast:

- JoshGen “Dying to Live” Podcast:

https://open.spotify.com/episode/6SJdEyEsox1lVisKruCUFA?si=_aW1A9wNRdiaELbXjVBpmw

Activatie-oefening:

Vraag God, in (voorbereiding op) een samenkomst op zondag of doordeweeks, of er specifieke ziekten of lichaamsdelen zijn die Hij wil genezen. Je kunt God zelfs vragen om meer specifieke details, bijvoorbeeld of het woord voor een man, vrouw of kind is; wat de oorzaak van de verwonding of ziekte was, enzovoort.

Als God je iets geeft, leg het dan in geloof en nederigheid voor aan je leiders.

Gave (of “woord”) van wijsheid

Nog een manier waarop God tot ons spreekt, is door het geven van bovennatuurlijk inzicht, begrip en/of wijsheid in een situatie waarin onze eigen, natuurlijke wijsheid tekortschiet. Als kennis betekent dat je iets weet, dan is wijsheid weten wat je ermee moet doen. Deze wijsheid, of dit gezonde perspectief, is vaak nodig om moeilijke relaties open te breken of om lastige of confronterende situaties te hanteren.

De gave van wijsheid is niet hetzelfde als de dagelijkse wijsheid die God aan alle gelovigen geeft, naarmate wij groeien in onze kennis van en onze relatie met Hem. De gave van wijsheid is een openbaring van Gods bovennatuurlijke wijsheid, gegeven met het doel om een bovennatuurlijke doorbraak te bewerkstelligen. Zonder deze gave zullen wij stuntelen in

allerlei situaties, verkeerde oordelen vellen door overhaaste beslissingen en verkeerde stappen zetten, waarbij we zeer waarschijnlijk mensen achterlaten in verwarring en pijn.

De Bijbel geeft veel voorbeelden van woorden van wijsheid:

- In Lukas 5:4-10 draagt Jezus Simon Petrus op om de netten uit te werpen voor een vangst, hoewel zij al de hele nacht hadden gevist en niets gevangen hadden. Op het woord van Jezus vingen zij zo veel vis dat hun netten begonnen te scheuren.
- In Handelingen 6:1-4 moest de vroege gemeente omgaan met een dringend praktisch probleem met betrekking tot de voedselverdeling aan de weduwen. Door een woord van wijsheid, door de Heilige Geest aan hen geopenbaard, stelden de apostelen zeven mannen aan om toezicht te houden op de voedselverdeling, zodat zijzelf zich konden wijden aan het gebed en de bediening van het Woord.
- In Handelingen 15:5-27 lezen we over een ernstig geschil dat ontstond in de nieuwtestamentische gemeente over de besnijdenis van heidenen. Na veel overleg onder de leiders stond Jakobus op en sprak. Zijn woorden waren vervuld van zo'n wijsheid dat de apostelen en oudsten dat wat hij zei aanvaardden als het besluit van de gemeente.

Hoe ontvangen wij de gave van wijsheid? Wij bidden tot God, (in verstaanbare taal en in tongen), en vervolgens wachten wij en verwachten – in geloof – dat Hij tot ons zal spreken en zal laten zien wat wij moeten zeggen of doen. Net als profetische woorden of woorden van kennis kan de Heilige Geest wijsheid spreken door middel van een Schriftgedeelte, een beeld, een zachte indruk, een droom, enzovoort. Vaak zul je eenvoudig “weten” wat je moet doen in een situatie, of “weten” wat God tot iemand zegt.

Breng het nederig in (bij de persoon die wijsheid nodig heeft, of, als het een richtinggevend woord is, bij de oudsten). Als het van God is, laat hen dan Zijn wijsheid herkennen en het geloof vinden om te doen wat Hij zegt.

Hoewel de wijsheid die de Heilige Geest voor een bepaalde situatie geeft, niet noodzakelijk een Schriftwoord en vers uit de Bijbel hoeft te zijn (maar soms wel), is het in ieder geval nooit in tégenspraak met de Bijbel.

Zo zal bijvoorbeeld iemand in een moeilijk of ongelukkig huwelijk nooit een woord van wijsheid ontvangen om van zijn of haar echtgenoot te scheiden, tenzij daar Bijbelse gronden voor zijn.

Activatie-oefening:

Kies iemand in je omgeving en vraag God om een bemoedigend Schriftwoord of een beeld met betrekking tot iets waar diegene op dit moment doorheen gaat (iets wat in het leven speelt, of iets relationeels waar hij of zij mee bezig is). Vraag God om een woord van wijsheid dat laat weten dat Hij de persoon kent en hem of haar en de betreffende situatie in Zijn hand heeft.

Gave van geloof

De Bijbel maakt duidelijk dat de enige manier waarop iemand behouden kan worden, is door zijn geloof te stellen op (dat wil zeggen: te geloven in) Jezus Christus. Dit zaligmakende geloof is een gave van God, die ons uit genade wordt gegeven, zodat wij kunnen geloven en in een juiste verhouding tot Hem kunnen komen (Efeze 2:8-9).

Er is echter een bijzondere “gave van geloof” die verder gaat (dat wil zeggen: meer is) dan het zaligmakende of continue geloof in Jezus Christus. Het is in wezen een bijzondere impartatie van geloof voor een specifiek moment of een bepaalde situatie, die iemand een ongebruikelijk (en dus bovennatuurlijk), onwankelbaar vertrouwen of een vrijmoedig vertrouwen op God geeft – zelfs in grote moeilijkheden, angst of schijnbaar onmogelijke omstandigheden. Het is alsof de Heilige Geest een diep “weten” in ons hart legt dat God dat specifieke ene ding doen. Het is meer dan een hoop dat God zal handelen: het is een zekerheid dat Hij het, zonder twijfel, zal doen.

Deze gave wordt door de Heilige Geest vaak gegeven om te voorzien in bijzondere situaties of een probleem dat, menselijk gesproken, moeilijk of zelfs onmogelijk lijkt. Zo bad de Britse evangelist George Müller (1805–1898) bijvoorbeeld dagelijks voor de behoeften van zijn weeshuizen zonder ooit om geld te vragen. Hij had een bovennatuurlijk geloof dat God zou voorzien – en zonder uitzondering deed God dat ook! Op soortgelijke wijze kan God iemand bovennatuurlijk geloof geven voor goddelijke genezing of goddelijke bescherming.

De gave van geloof kan voorafgaan aan wonderen of ermee gepaard gaan – maar de gave is niet het wonder zelf. Met andere woorden: iemand gelooft dat God iets wonderbaarlijks zal doen; vervolgens handelt die persoon vrijmoedig op grond van dit bovennatuurlijke geloof (bijvoorbeeld door een woord te spreken, handen op te leggen, enzovoort), waarna God op bovennatuurlijke wijze handelt door het wonder tot stand te brengen. Maar ze zijn onderscheiden: het geloof is actief en geeft vrijmoedigheid; wonderen openbaren en tonen Gods kracht.

De Bijbel geeft verschillende voorbeelden van hoe de gave van geloof werkt:

- In Romeinen 4:20-21 wordt van Abraham gezegd dat hij geloofde dat hij op hoge leeftijd een zoon zou krijgen.
- In Daniël 6 heeft Daniël een bovennatuurlijk geloof dat God hem zal beschermen in de leeuwenkuil.
- In Handelingen 3:6 ontmoeten Petrus en Johannes bij de tempel een man die van zijn geboorte af verlamd was. Op dat moment ontvangt Petrus een bijzonder geloof in zijn hart dat de man genezen zal worden, en hij zegt tot hem: “In de Naam van Jezus Christus de Nazarener, sta op en ga lopen!”

Activatie-oefening:

In 1 Korinthe 14:1 (HSV) wordt ons gezegd: “Jaag de liefde na en streef naar de geestelijke gaven.” Vraag God om je geloof te vergroten en je de bijzondere gave van geloof te geven, zodat je werkelijk in Hem gelooft en Hem vertrouwt te midden van twijfel, angst en schijnbaar onmogelijke situaties.

De gave van krachten (of “werkingen van wonderen”)

Een wonder is een ongebruikelijke en verbazingwekkende gebeurtenis die de natuurlijke wetten doorbreekt of verstoort, en alleen verklaard kan worden doordat God op bovennatuurlijke wijze ingrijpt om iets te doen wat voor mensen onmogelijk is. Met andere woorden: een goddelijke bekwaammaking om bovennatuurlijke daden te verrichten (dat wil zeggen: “boven het natuurlijke” of “boven wetenschappelijk begrip”).

Enkele Bijbelse voorbeelden van wonderen zijn de volgende:

- Het volk Israël trekt over droge grond door de Rode Zee (Exodus 14:21-28)
- Mozes laat water uit een rots komen (Exodus 17:1-6)
- Elia laat vuur uit de hemel neerdalen (1 Koningen 18)
- Jezus verandert water in wijn (Johannes 2:1-11)
- Jezus voedt duizenden mensen met twee broden en vijf vissen (Johannes 6:5-14)
- Jezus wekt doden op (Lukas 7:11-17; Mattheüs 9:18-25; Johannes 11:1-45)
- De wonderlijke bevrijding van Petrus uit de gevangenis (Handelingen 12:5-17)
- Petrus wekt Dorkas uit de doden op (Handelingen 9:36-43)
- Paulus slaat Elymas, de tovenaars, met blindheid (Handelingen 13:8-11)

Het goede nieuws is dat God ook vandaag de dag nog wonderen doet. Misschien ken je mensen, of heb je verhalen gehoord, van mensen die uit de dood zijn opgewekt; van vermenigvuldiging van voedsel; van goddelijke bescherming (bijvoorbeeld wanneer iemands auto volledig verwoest is bij een ongeluk, maar hij of zij ongedeerd uitstapt).

Zoals eerder gezegd, de gave van geloof gaat vaak vooraf aan (of vormt de basis voor) de werking van wonderen: iemand gelooft (innerlijk) zonder twijfel dat God iets wonderlijks zal doen, en vervolgens handelt God (uiterlijk) op bovennatuurlijke wijze. Bijvoorbeeld: iemand gelooft zonder twijfel dat een blinde weer zal zien (= de gave van geloof). Hij bidt vrijmoedig en legt de handen op (= het in werking stellen van de gave van geloof). Het gezichtsvermogen van die persoon wordt hersteld en hij kan zien (= de openbaring van het wonder).

Beide gaven openbaren de kracht van de Heilige Geest, bouwen het geloof op en brengen eer aan God. Een goede manier om het uit te leggen is: “de gave van geloof bereidt het hart voor, en de werking van wonderen openbaart Gods hand”.

Activatie-oefening:

In 1 Korinthe 14:1 wordt ons gezegd: “Jaag de liefde na en streef naar de geestelijke gaven” (HSV). Vraag God om je de gave van wonderen te geven, zodat Gods kracht zichtbaar wordt in onmogelijke situaties en er op die manier eer gebracht wordt aan Zijn Naam.

Gaven van genezing

“Genezing” betekent “heel maken” of “gezond maken”. In die betekenis worden de gaven van genezing door de Heilige Geest gegeven om mensen te dienen die lijden aan ziekten, aandoeningen of gebreken.

Belangrijk is dat de Schrift spreekt over “gaven” (dus in het meervoud) van genezing. Dat betekent dat er “meer dan één gave van genezing” is. Zo zien we bijvoorbeeld soms dat iemand een bijzondere gave van God heeft om één (of meerdere) specifieke soorten ziekten, aandoeningen of gebreken te genezen, bijvoorbeeld rugklachten of blindheid.

In de Naam van Jezus en door de kracht van de Geest kunnen mensen lichamelijke, mentaal-psychische en/of emotionele genezing ontvangen. Jezus genas “elke ziekte en elke kwaal” (Mattheüs 4:23) – en kan dat nog steeds doen, ongeacht de aard, oorzaak of ernst van de ziekte, aandoening of het gebrek.

Hoewel wij, Bijbels gezien, geen belofte of garantie zien dat God altijd aan deze zijde van de eeuwigheid geneest (“Kingdom now-theologie”), zegt de Bijbel ons wel om voor de zieken te bidden (Jakobus 5:14-16) en te verwachten dat genezingswonderen ons zullen vergezellen wanneer wij het goede nieuws van Jezus met mensen delen (Markus 16:15-18). Daarom worden gaven van genezing vaak gegeven aan hen die ook een gave van evangelisatie hebben.

De Bijbel geeft vele voorbeelden van gaven van genezing, waaronder:

Jezus genas verschillende mensen die leden aan ziekten (Johannes 4:43-54; Mattheüs 8:14-15); een man met melaatsheid (Mattheüs 8:1-4); de verlamde knecht van een hoofdman over honderd (Mattheüs 8:5-13); een verlamde man die door het dak werd neergelaten (Mattheüs 9:1-8); een man met een verschrompelde hand (Mattheüs 12:9-14); een vrouw die aan bloedvloeiing leed (Mattheüs 9:20-22); twee blinden (Mattheüs 9:27-31); een man die niet kon spreken (Mattheüs 9:32-34); een zieke bij Bethesda (Johannes 5:1-15); een dove en stomme man (Markus 7:31-37); een man die blind geboren was, door speeksel in zijn ogen te doen (Johannes 9:1-12); een man met waterzucht (Lukas 14:1-6); tien melaatsen op weg naar

Jeruzalem (Lukas 17:11-19); de blinde Bartimeüs (Mattheüs 20:29-34); het afgehouwen oor van een knecht (Lukas 22:50-51), enzovoort.

In Handelingen 5:12 lezen we dat “door de handen van de apostelen veel tekenen en wonderen onder het volk gebeurden”, en (in vers 15-16): “dat zij de zieken naar buiten droegen op de straten en hen op bedden en ligmatten legden, opdat, wanneer Petrus voorbijkwam, ook maar zijn schaduw op iemand van hen zou vallen. En ook de menigte uit de steden in de omgeving kwamen gezamenlijk naar Jeruzalem. Men bracht zieken en hen die door onreine geesten gekweld werden, en zij werden allen genezen”.

In Handelingen 8:7 lezen we dat Filippus, de evangelist, in Samaria predikte, “en veel verlamden en kreupelen werden genezen.”

Opmerking: Soms is het niet een gebed om genezing dat nodig is om iemand gezond te maken, maar bevrijding om hem of haar vrij te zetten van een demonische geest die de ziekte of zwakte veroorzaakt. Zie bijvoorbeeld:

- Lukas 8:28-39: hier drijft Jezus demonen uit een door demonen bezeten man die “Legio” genoemd wordt. Nadat Jezus de man van de demonen had bevrijd, was hij “goed bij zijn verstand” (vers 35). In dit geval kwam er genezing van (onder andere) geestelijke ontwrichting door bevrijding van demonische geesten.
- Lukas 13:10-17: hier lezen we dat, toen Jezus de vrouw zag die al 18 jaar kromgebogen was, Hij herkende dat het probleem veroorzaakt werd door een boze geest die uitgedreven moest worden.

Daarom is het belangrijk om God te vragen om onderscheidingsvermogen of je moet bidden voor genezing, of dat je een boze geest moet uitdrijven. Let er echter op dat er vaak ook echte medische oorzaken zijn waarom iemand ziek of onwel is, en in zo’n geval is bevrijding niet altijd het (enige) antwoord. Wanneer mensen onder medische behandeling staan, wordt sterk aangeraden dat zij niet zomaar, zonder overleg met hun behandelend arts, stoppen met hun medicatie nadat zij bevrijding hebben ontvangen of denken vrijgezet te zijn.

Ten slotte wordt soms de vraag gesteld of alleen mensen die de gave(n) van genezing hebben ontvangen, voor zieken kunnen bidden. Het antwoord is “nee”. Iedereen die wedergeboren is en vervuld met de Geest van God, kan voor zieken bidden en geloven dat zij genezen zullen worden. In Markus 16:17-18 zegt Jezus tegen Zijn discipelen: “En hen die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen: (...) op zieken zullen zij de handen leggen en zij zullen gezond worden.” Hoewel sommigen dus een “bijzondere bekwaamheden” (1 Korinthe 12:1, NLT) ontvangen om in de gave(n) van genezing te functioneren en daardoor vaker genezing zullen zien dan anderen – omdat dit het deel is dat de Heilige Geest hun heeft toebedeeld in het Lichaam – kunnen alle gelovigen voor zieken bidden en vertrouwen op de kracht van de Heilige Geest in en door hen tot genezing.

Voor meer over genezing, zie de volgende bronnen:

- Healing Equip:
<https://four12global.com/resources/series/healing-equip/>
- JoshGen “Dying to Live” Podcast: “Is Supernatural Healing still Relevant for Today?”
<https://open.spotify.com/episode/52sHLbWqd6fSITfzKdBOI?si=10JMnskIT-2k5BOPHXW8pA>
- JoshGen “Dying to Live” Podcast: “Is Healing For Everyone - Always?”
<https://open.spotify.com/episode/0sSgKkiud8CByP9WNpNwcc?si=E12phoa0TCi64Wnb5BiDmA>
- JoshGen “Dying to Live” Podcast: “The gift of healing – do all believers get healed?”
<https://open.spotify.com/episode/0vgzOskldQezHlKM7K5hz?si=VB5IUyJRliHHEZ46EdBVw>

Activatie-oefening:

Vraag een broeder of zuster in Christus die gewond of ziek is, of je voor hem of haar mag bidden om genezing. Leg, indien gepast, de handen op (Markus 16:18; Lukas 13:13) en vraag God om genezing in de Naam van Jezus.

Onthoud: jouw taak is om te bidden, en het is Gods taak om te genezen (als dat Zijn wil is). Maar hoe meer je voor verschillende mensen bidt, hoe meer genezingen je waarschijnlijk zult zien gebeuren!

Onderscheiding van geesten

Deze gave stelt ons in staat om de geestelijke invloed, motivatie of krachten te herkennen die werkzaam zijn achter iemands woorden en daden, of zelfs in een situatie – of dit nu van de Heilige Geest komt, van de menselijke geest (het vlees), of van een demonische geest. Onderscheiding van geesten kijkt daarom verder dan wat uiterlijk zichtbaar is en “ziet dwars door” wat of wie werkelijk aan het werk is. Opnieuw gaat het hier om een goddelijke bekwaammaking of openbaring. (Belangrijk: deze gave moet niet verward worden met een kritische geest, die niet van de Heilige Geest is en die erop gericht is fouten te vinden in plaats van het Lichaam op te bouwen.)

Het doel van deze gave is om het Lichaam te beschermen tegen boze geesten die ongeloof of verkeerde leer willen brengen (vaak door valse leer), of die verwarring of verdeeldheid willen zaaien en zo schade willen toebrengen. In 1 Johannes 4:1 wordt ons gezegd de geesten te beproeven of zij uit God zijn. Door geestelijke onderscheiding kunnen wij zeker weten met welke geest wij te maken hebben in een bepaalde situatie.

Bijbelse voorbeelden van onderscheiding van geesten zijn:

- In Johannes 1:48 onderscheidt Jezus een goede en oprechte geest in Nathanaël.
- In Lukas 9:55 onderscheidt Jezus een verkeerde geest bij Jakobus en Johannes, die vuur uit de hemel wilden laten neerdalen om mensen te vernietigen die Jezus niet wilden ontvangen.
- In Handelingen 5:3 onderscheidt Petrus een leugenachtige geest bij Ananias en Saffira.
- In Handelingen 16:18 onderscheidt Paulus een boze geest in een slavin die dingen sprak die juist leken, maar waarbij niet de Heilige Geest sprak.

Hoe weten wij dat wij iets onderscheiden? Hoewel sommige mensen in de Geest “zien” (bijvoorbeeld engelen of demonische geesten), is het vaak een “innerlijk aanvoelen” of een sterke indruk. Toch kunnen veel dingen ons een ongemakkelijk gevoel geven bij een persoon of situatie, zonder dat dit persé de Heilige Geest is Die iets openbaart. Een negatieve ervaring uit het verleden kan bijvoorbeeld angst of wantrouwen oproepen. Daarom is het belangrijk om onderscheiding te beoefenen binnen een team.

Wat doen wij met wat wij onderscheiden hebben? Het is belangrijk te beseffen dat, net als bij profetie, onderscheiding geen exacte wetenschap is – alleen Gods kennis is volmaakt, en wij als feilbare mensen kennen en zien slechts ten dele. Daarom moeten wij, net als bij profetie, dat wat wij ervaren nederig voorleggen aan onze leiders. Zij hebben de verantwoordelijkheid om het te wegen en ervoor te bidden. Onze taak is om te delen wat wij geloven dat de Heilige Geest ons heeft laten zien; hun taak (waarvoor zij verantwoording aan God zullen afleggen) is om te beslissen wat ermee gedaan wordt.

De gave van onderscheiding is bijzonder nuttig in het kader van bevrijding. Hoewel het primaire doel van bevrijding niet is niet om een specifieke demonische geest te identificeren of te benoemen, (bijvoorbeeld een geest van boosheid, woede of geweld, die vaak samen voorkomen) geeft de Heilige Geest soms wel bovennatuurlijk inzicht in welke demonische geest werkzaam is in een situatie of in iemands leven. Dit kan helpen bij het uitdrijven van die geest, hoewel het niet altijd nodig is om de specifieke geest te benoemen. Het zijn allemaal “onreine”, “onheilige” en “boze” geesten die moeten wijken in de Naam van Jezus!

Zeer belangrijk: bevrijding (bidden voor mensen om vrij te komen van demonische bolwerken) is geen geestelijke gave die slechts aan sommigen gegeven is. Als volgelingen van Jezus hebben wij allemaal macht en gezag ontvangen om demonen uit te drijven (Mattheüs 10:8; Lukas 9:1; Markus 16:17-18), in de Naam van Jezus en door de kracht van de Heilige Geest. Hoewel sommigen meer functioneren in de geestelijke gave van onderscheiding dan anderen, en deze gave zeer behulpzaam kan zijn bij bevrijding, is zij geen voorwaarde om voor iemand te bidden om bevrijding.

Voor meer bronnen over onderscheiding en bevrijding, zie:

- Artikel van Luke Hulley: “Godly Discernment”
<https://four12global.com/articles/godly-discernment/>
- We Are At War:
<https://four12global.com/resources/series/we-are-at-war/>
- JoshGen “Dying to Live” Podcast: “Understanding the Gift of Discernment”
https://open.spotify.com/episode/06P2Hp0wwyaKkUp54j2JFE?si=sRhNw1hpTGKIMIOpJo_xw

- JoshGen “Dying to Live” Podcast: “Natural Discernment and the Gift of Discernment”
https://open.spotify.com/episode/0dOwB2b4N2HMyxl1JL8rdu?si=s_GbwM2-RaCwx_qTMoz2Lw

Activatie-oefening:

Groeien in onderscheiding lijkt sterk op groeien in profetie. Het houdt in dat je leert herkennen hoe God spreekt en hoe je Zijn stem kunt onderscheiden van je eigen stem (inclusief je eigen angsten, onzekerheden en vooroordelen, die gemakkelijk kunnen beïnvloeden wat je denkt te “onderscheiden” bij anderen).

Wanneer iemand zijn of haar problemen en worstelingen met je deelt, vraag dan de Heilige Geest om je te laten zien welke geestelijke invloed, motivatie of kracht werkzaam is in deze situatie of achter hun woorden of dingen die ze doen. Vraag of dat de Heilige Geest is, de menselijke geest (het vlees), of een demonische geest.

Als het je gemakkelijk afgaat om dit te onderscheiden (vooral het herkennen van een specifieke demonische geest), kan het zijn dat je de gave van onderscheiding hebt. Vraag de Heilige Geest wat Hij wil dat je doet met het bijzondere inzicht dat Hij je heeft gegeven.

[Spreken in verschillende soorten tongen](#)

De gave van tongen is de bijzondere bekwaamheid die door de Heilige Geest gegeven wordt om te spreken in een taal die de spreker zelf niet kent. In de Bijbel zien wij ten minste drie verschillende soorten tongen:

Een tong in een bekende menselijke taal:

Een voorbeeld hiervan vinden wij in Handelingen 2:4-11, waar op de dag van Pinksteren de 120 gelovigen allen vervuld werden met de Heilige Geest en begonnen te spreken in verschillende talen die zij zelf niet kenden, maar die door de mensen om hen heen werden herkend als hun eigen talen. Het doel van deze tong was om het Evangelie onder de volken te verspreiden. Hoe bovennatuurlijk en zeldzaam dit ook is, dit soort tong komt vandaag de dag nog steeds voor!

Voor een recent getuigenis van een publieke tong in een bekende taal, zie:

- Four12 YouTube-kanaal: “Just Like Pentecost”

<https://www.youtube.com/watch?v=ulxlyX04FTg>

“Persoonlijke tong”:

Schriftgedeelten: 1 Korinthe 14:2-4; 1 Korinthe 14:14-17; Romeinen 8:26; Judas:20.

Dit is wanneer een gelovige in het persoonlijk tot God spreekt of bidt in een taal die hij of zij met het verstand niet begrijpt, maar waarbij hij of zij in de geest tot God spreekt. Dit is de enige geestelijke gave die gegeven wordt tot persoonlijke opbouw (in plaats van tot het “algemeen nut”), dat wil zeggen: om onszelf geestelijk te versterken (en niet de gemeente). Deze gave is bijzonder waardevol wanneer wij niet weten wat wij moeten bidden. Belangrijk is dat, omdat dit gebed zich in het verborgene afspeelt tussen onze geest en God (Die Geest is), er geen uitleg van de tong nodig is.

De gave van tongen is zeer belangrijk in de bediening. Bidden in je “persoonlijke tong” opent in zekere zin de geestelijke werkelijkheid en is een “toegangspoort” tot het functioneren in de andere geestelijke gaven. Terwijl wij in de Geest bidden, worden wij gevoelig voor Gods wil in allerlei situaties en voor Zijn leiding en richting in wat Hij wil zeggen of doen.

Een laatste opmerking over “persoonlijke tongen”: hoewel iemand die vervuld is met de Heilige Geest in tongen kan spreken (wat een teken kan zijn van de aanwezigheid van Jezus in het leven van die persoon), geloven wij niet dat iedereen die vervuld is met de Heilige Geest ook in tongen móét spreken. Met andere woorden: het feit dat iemand niet in tongen spreekt, betekent niet dat hij of zij niet vervuld is met de Geest. Wel zegt de apostel Paulus dat hij wenst dat “allen” in tongen spreken (1 Korinthe 14:5), dus als je (nog) niet in tongen spreekt, blijf ernaar verlangen en blijf God erom vragen!

“Publieke tong”:

Schriftgedeelten: 1 Korinthe 14:5; 1 Korinthe 14:13; 1 Korinthe 14:22.

Dit is wanneer een gelovige, in de context van een samenkomst van de gemeente, door de kracht van de Geest een openbare boodschap brengt in een taal die hij of zij niet kent of begrijpt. Die boodschap wordt vervolgens, door de kracht van de Geest, openbaar uitgelegd door iemand anders (of in sommige gevallen door de spreker zelf). Het doel van deze tong is, net als bij alle andere geestelijke gaven, om de gemeente op te bouwen of te versterken. Opmerkelijk is dat in 1 Korinthe 14:22 ook staat dat (openbare) tongen een teken zijn voor ongelovigen!

Zoals met alles wat plaatsvindt in een samenkomst van de gemeente, moet ook de gave van tongen op de juiste wijze gebruikt worden (overeenkomstig het Bijbelse doel) en ordelijk verlopen (1 Korinthe 14:40), en niet leiden tot chaos en verwarring (1 Korinthe 14:23-25). Daarom, als je ervaart dat je een openbare tong hebt, roep het dan niet zomaar uit, maar leg het voor aan de oudsten die de samenkomst leiden. Zij zullen dan vragen om uitleg van de tong, deze wegen en ruimte geven als zij onderscheiden dat het van de Heer is.

Voor meer over de gave van tongen, zie:

- The Gift of Tongues:

<https://four12global.com/resources/series/start-here/09-the-gift-of-tongues/>

- Regional Equip Elective: Tongues

<https://four12global.com/resources/regional-equips/western-cape-regional-equip-2025/tongues-winelands/>

Activatie-oefening:

Als je de gave van “persoonlijke tongen” nog niet hebt ontvangen, waarom zou je dan niet bidden (of iemand vragen om met je mee te bidden) en God vragen om deze prachtige gave waarmee je geest versterkt wordt? Onthoud: de Heilige Geest geeft de gave, maar jij moet in geloof je mond openen en spreken!

De volgende keer dat je in een samenkomst op zondag bent, waarom zou je God niet vragen en vertrouwen voor een “openbare tong” om het Lichaam op te bouwen? Houd je niet in uit angst dat je niet weet wat het betekent of geen uitleg hebt – zet gewoon de eerste stap door aan de oudsten door te geven dat je een “openbare tong” hebt, en vertrouw God voor de rest.

Uitleg van tongen

Zoals hierboven genoemd is de uitleg van tongen de bijzondere bekwaamheid, door de Heilige Geest gegeven, om de betekenis van een publieke tong te weten, ook al kent of begrijpt de uitlegger de taal waarin de tong gesproken wordt, zelf niet. Kort gezegd: het is het verstaan van de betekenis van onbekende tongen in een begrijpelijke taal.

De uitleg van tongen is als het ware het antwoord van de Geest op de gave van (publieke) tongen. De uitleg is geen letterlijke (woord-voor-woord) vertaling van de tong, maar een weergave van de betekenis! Daarom kunnen meerdere mensen min of meer dezelfde uitleg van één tong ontvangen, al gebruiken zij verschillende woorden. Zij brengen ieder, in hun eigen woorden maar met eenzelfde lijn, wat zij verstaan dat de Geest gesproken heeft in een onbekende taal.

Wanneer een openbare tong klinkt, vestigt dat de aandacht erop dat God wil spreken en wekt het verwachting. Gewoonlijk zullen de oudsten de gemeente dan aansporen om op God te wachten voor een uitleg. Degene die ervaart een uitleg te hebben, legt deze vervolgens voor aan de oudsten (op dezelfde manier als bij een profetisch woord). De oudsten wegen het woord en, als zij onderscheiden dat het van God is, geven zij het door. Soms wachten zij op meerdere uitleggingen voordat zij delen wat zij ervaren dat de Geest tot de gemeente wil zeggen door de tong.

Activatie-oefening:

Wanneer de volgende keer iemand een “publieke tong” uitspreekt in een samenkomst, waarom zou je God dan niet vragen en vertrouwen om de uitleg te geven?

Onthoud: het is geen vertaling, maar een uitleg – geef daarom eenvoudig door wat je ervaart dat de Heer tot de gemeente wil zeggen, leg het voor aan de oudsten en vertrouw hen de verdere afhandeling toe.

Motivatiegaven (of functionele gaven)

Deze gaven worden genoemd in Romeinen 12:4-8:

“Want zoals wij in één lichaam vele leden hebben en de leden niet alle dezelfde functie hebben, zo zijn wij, hoewel velen, één lichaam in Christus, maar ieder afzonderlijk leden van elkaar. En nu hebben wij genadegaven, onderscheiden naar de genade die ons is gegeven: hetzij profetie, naar de mate van het geloof; hetzij dienstbetoon is, in het dienen; hetzij wie onderwijst, in het onderwijzen; hetzij wie bemoedigt, in het bemoedigen; wie uitdeelt, in oprechtheid; wie leidinggeeft, met inzet; wie zich over anderen ontfermt, met blijmoedigheid.”

Motivatie- of functionele gaven zijn uitingen van Gods genade die werkzaam is in het leven van gelovigen, ten behoeve van anderen. Zij worden gegeven om de Heer te dienen op specifieke manieren en in specifieke vormen van dienst, en zijn vooral gericht op de plaatselijke gemeente. Net als de manifestatiegaven zijn zij niet gebonden aan geslacht – zij worden gegeven aan en zijn beschikbaar voor mannen en vrouwen (en ook kinderen!) die wedergeboren en vervuld zijn met de Geest, tot welzijn van allen.

Ook hier kan er overlap zijn met andere (manifestatie)gaven die hierboven genoemd zijn, bijvoorbeeld de gave van profetie.

Gave van dienen (of ‘hulpbetoon’)

Dit is een bijzondere bekwaamheid, door de Heilige Geest gegeven, om hulp en ondersteuning te bieden op een manier die kracht en bemoediging geeft aan anderen. Als gelovigen zijn wij

allemaal geroepen om te dienen in de gemeente, maar deze gave van hulpbetoon of dienen gaat verder dan dat – het is iets wat sommige mensen als het ware van nature en voortdurend doen als hun gave om het Lichaam lief te hebben, te dienen en op te bouwen.

Vaak zijn diakenen voorbeelden van mensen die de gave van dienen ontvangen hebben en daarin functioneren. Diakenen zijn per definitie dienaren die naast de oudsten staan om te helpen in het vervullen van de noden binnen de gemeenschap, zodat zij zich kunnen richten op hun primaire roeping. Zo zien wij bijvoorbeeld in Handelingen 6 dat de eerste diakenen specifiek werden aangesteld om toezicht te houden op de voedselverdeling aan de weduwen, zodat de apostelen zich konden toeleveren op het gebed en de bediening van het Woord.

Andere Bijbelse voorbeelden van deze gave zijn:

- In Johannes 13:1-16 wast Jezus de voeten van Zijn discipelen als een praktische illustratie van hoe wij elkaar moeten dienen in nederigheid en liefde. (Let op: deze passage leert ons niet zozeer om letterlijk elkaars voeten te wassen, maar om onszelf te vernederen en elkaar in liefde te dienen.)
- In Romeinen 16:1-2 beveelt de apostel Paulus Febe aan, een diacones die “bijstand verleend (heeft) aan velen, ook aan mijzelf”. Door haar dienst in de plaatselijke gemeente werd de gemeente opgebouwd, groeide de bediening en werd God verheerlijkt.

Activatie-oefening:

Welke praktische bekwaamheden heeft de Heer jou gegeven, waarmee je de gemeente kunt dienen en versterken? Als je het niet zeker weet, vraag dan je leiders waar je kunt dienen of helpen, of waar er behoefte is, en stel jezelf gewillig beschikbaar in dienst van de Heer en Zijn Lichaam.

[Gave van onderwijs](#)

Zoals eerder gezegd (bij de behandeling van “leraren”), verwijst deze gave naar de bijzondere bekwaamheid, door de Heilige Geest gegeven, om Gods waarheid te begrijpen en uit te leggen, en die op een duidelijke en gestructureerde manier over te brengen. In 2 Timotheüs 2:15 wordt gesproken over “het Woord van de waarheid recht snijden”.

Wie heeft deze gave? In 1 Timotheüs 3:2 staat dat één van de vereisten voor het oudstenambt is dat iemand “bekwaam is om te onderwijzen”. Dat betekent dat, hoewel sommige oudsten beter zullen onderwijzen dan anderen, alle oudsten deze gave in zekere mate moeten hebben. Naast oudsten kunnen er ook andere mannen en vrouwen in de gemeente zijn aan wie de Heilige Geest specifiek de bekwaamheid heeft gegeven om te onderwijzen in verschillende situaties (of dat nu één op velen is, één op een kleine groep, of één op één).

Hoewel wij geloven dat het Bijbelse uitgangspunt is dat oudsten (en niet zomaar iedere man of vrouw met de gave van onderwijs) op een zondag onderwijzen en prediken, zijn er veel andere mogelijkheden waarin deze gave tot uiting kan komen, bijvoorbeeld in een kring of Bijbelstudie. Met betrekking tot vrouwen in het bijzonder zegt de apostel Paulus in Titus 2:3-5 dat de “oudere vrouwen” (dat wil zeggen: degenen die geestelijk rijper zijn) de “jongere vrouwen” moeten onderwijzen (dat wil zeggen: degenen die jonger zijn in het geloof), wat onder meer inhoudt dat zij hen onderwijzen, aansporen en vermanen in de wegen van God.

Bijbelse voorbeelden van deze gave zijn:

- In Mattheüs 5:1-11 onderwijst Jezus Zijn discipelen in wat bekend is geworden als de “Bergrede” of de “zaligsprekingen”.
- In Handelingen 18:24-28 wordt Apollos beschreven als iemand die over Jezus onderwees “met een vurige geest en nauwkeurig”.
- Verder in Handelingen 18, wanneer Priscilla en Aquila Apollos vrijmoedig hoorden spreken in de synagoge, namen zij hem apart en “legden hem de weg van God nauwkeuriger uit” (vers 26).

Voor meer over onderwijs en prediking, zie de volgende bronnen:

- Regional Equip Elective: Teach and Preach

<https://four12global.com/resources/regional-equips/western-cape-regional-equip-2025/>

- How to Prepare a Sermon

<https://four12global.com/resources/featured-messages/how-to-prepare-a-sermon/>

- Eldership Training: Preaching

<https://four12global.com/resources/series/eldership-training/08-preaching/>

Activatie-oefening:

Als je ervaart dat je de gave van onderwijs hebt, of daarin wilt groeien, waarom zou je dan niet met één van je oudsten spreken en vragen hoe hij denkt dat je deze gave kunt oefenen of daarin kunt groeien?

Gave van bemoediging (of 'vermaning')

Dit is de bijzondere bekwaamheid, door de Heilige Geest gegeven, om gelovigen aan te sporen tot actie, hen te bemoedigen, te versterken en te bevestigen – vaak door gebruik te maken van het gezag van Gods Woord. Iemand bemoedigen is iets anders dan hem of haar complimenteren of zelfs "vleien". Het is wijzen op Jezus – Wie Hij is, en hoe wij als gelovigen geroepen zijn Hem te weerspiegelen in alles wat wij zijn en doen.

Opnieuw geldt: hoewel de Bijbel ons allemaal oproept om elkaar te bemoedigen (bijvoorbeeld 1 Thessalonicenzen 5:11) en dat zelfs "elke dag" te doen (Hebreeëën 3:13), gaat deze gave verder dan het normale leven van iedere christen. Wanneer de gave van bemoediging werkzaam is, richt zij anderen op en motiveert zij hen, maar daagt hen ook uit en vermaant hen, tot geestelijke groei en tot opbouw van het Lichaam.

Bijbelse voorbeelden van deze gave zijn:

- Jezus Zelf. In Johannes 16:33 geeft Jezus bijvoorbeeld troost en hoop door te zeggen: "In de wereld zult u verdrukking hebben, maar heb goede moed: Ik heb de wereld overwonnen."
- In Handelingen 4:36 wordt een gelovige met de naam Jozef de bijnaam Barnabas gegeven, wat betekent "zoon van vertroosting". Zijn naam laat zien hoe zijn karakter was, en een nadere beschouwing van Barnabas in de Bijbel maakt duidelijk dat hij inderdaad een bron van grote vertroosting en bemoediging was voor andere gelovigen.

Activatie-oefening:

Bid en vraag de Heer wie er door een moeilijke tijd gaat, en welk Schriftwoord die persoon zal bemoedigen, opbouwen en op Jezus zal wijzen.

Gave van geven (of 'bijdragen in de behoeften van anderen')

Dit is de bijzondere bekwaamheid, door de Heilige Geest gegeven, om middelen te verwerven, om wat je hebt vervolgens uit te delen tot bevordering van het Koninkrijk van God. Dit gebeurt altijd vanuit een hart van blijmoedige vrijgevigheid (2 Korinthe 9:7) – om tot zegen te zijn voor de gemeente en voor mensen persoonlijk.

Belangrijk is dat deze gave of genade vaak gegeven wordt aan mensen die meer middelen hebben (niet als beloning voor hun rijkdom, maar opdat zij hun rijkdom met anderen delen), maar zij is niet uitsluitend voor welgestelden. Vrijgevigheid heeft niets te maken met de omvang van je bankrekening – het is een houding van het hart, of je nu veel hebt of weinig. Hoewel alle christenen geroepen zijn om vrijgevig te zijn (bijvoorbeeld 1 Timotheüs 6:18-19), zijn er sommigen die er vreugde in vinden om te delen en zelfs het weinige dat zij hebben weg te geven. Zij hebben de gave of “genade” (2 Korinthe 8:7) van geven.

Opnieuw geldt dat deze gave verder gaat dan het “gewone” geven aan de gemeente en het huisgezin van God (door middel van tienden, gaven, liefdegaven, apostolisch geven, enzovoort). Het kan zich uiten in extra geven aan de gemeente van God, of in het voorzien in persoonlijke noden wanneer je daarvan op de hoogte raakt. (In zo’n geval, en afhankelijk van de omstandigheden, kan het wijs zijn om dit te doen in overleg met de oudsten of lifegroepeliders die over die persoon gesteld zijn en aan wie hij of zij verantwoording aflegt over zijn of haar financiën.)

Bijbelse voorbeelden zijn:

- In 2 Korinthe 8:1-5 lezen we over de gemeenten in Macedonië die “in veel beproeving van verdrukking” verkeerden en in “diepe armoede” waren, maar “naar vermogen, ja boven vermogen” gaven.
- In Handelingen 4:36-37 wordt Barnabas bijzonder genoemd als iemand die een akker verkocht die hij bezat en de opbrengst bij de apostelen bracht.

Activatie-oefening:

Bid en vraag de Heer om je te laten zien hoe je kunt groeien in vrijgevigheid. En wanneer Hij het je laat zien, reageer dan en gehoorzaam in geloof.

Gave van leidinggeven (of 'besturen' of 'administratie')

Deze gave is een goddelijke bekwaamaking om te begrijpen hoe een organisatie effectief functioneert. Het is de bijzondere bekwaamheid, door de Heilige Geest gegeven, om anderen te leiden en om de zaken van de gemeente vaardig en toegewijd te beheren.

Bijbelse voorbeelden van deze gave zijn de ambten van oudsten en diakenen. In 1 Timotheüs 5:17 worden oudsten geroepen om goed leiding te geven. Evenzo worden diakenen in 1 Timotheüs 3:8-13 geroepen om de zaken van de gemeente goed te verrichten. Een voorbeeld hiervan zien we bij de eerste zeven diakenen in het Nieuwe Testament, die werden aangesteld om de voedselverdeling onder de weduwen te verzorgen (Handelingen 6).

Daarnaast zijn er mensen die in het bijzonder begaafd zijn met de gave van organisatie, dat wil zeggen: om de praktische uitvoering te geven aan de richting die door de oudsten wordt gegeven, door de juiste mensen en plannen in te zetten om hun visie te ondersteunen.

Bijbelse voorbeelden van personen met deze gave van organisatie zijn:

- Jozef, die door Farao werd aangesteld om een plan te ontwikkelen en uit te voeren om graan op te slaan in jaren van overvloed en het tijdens de hongersnood wijs te verdelen, zodat het volk niet zou omkomen van de honger (Genesis 39-50).
- Nehemia, die de taak kreeg om de muren van Jeruzalem te herbouwen en daarbij uitzonderlijke organisatorische vaardigheden toonde door het werk van de arbeiders te coördineren en hen middelen toe te wijzen, zodat het werk ondanks tegenstand werd voltooid (het boek Nehemia in het Oude Testament).
- Silas, die samen met Timotheüs Paulus diende bij het stichten en ondersteunen van nieuwe gemeenten, en daarmee liet zien dat hij het vermogen had om initiatieven binnen de gemeente te ontplooiën en die uit te voeren (Handelingen 17:14-15; 1 Thessalonicenzen 3:1-2).

Voor meer over leiderschap, zie de volgende bronnen:

- Leadership 101:
<https://four12global.com/resources/series/leadership-101/>
- Plumblines:
<https://four12global.com/resources/series/plumb-line/>
- Training Timothy's:
<https://four12global.com/resources/series/training-timothys/>
- Eldership Training:
<https://four12global.com/resources/series/eldership-training/>
- Deacons Training:
<https://four12global.com/resources/series/deacons-training/>
- Community Leaders Training:
<https://four12global.com/resources/series/community-leaders-training/>
- Ins & Outs of Community Leading:
<https://four12global.com/resources/series/ins-outs-of-community-leading/>

Activatie-oefening:

Heeft de Heer jou het vermogen gegeven om mensen te leiden (één, enkele of velen)? Begin dan met dienen – leiderschap in het Koninkrijk is altijd dienend van aard, naar het voorbeeld van Jezus, Die “niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen” (Markus 10:45). Misschien heeft de Heer je organisatorische of administratieve bekwaamheden gegeven. Vraag je oudsten hoe je kunt helpen om de gemeente of jouw plaatselijke gemeente op dit punt te ondersteunen en te versterken.

Gave van barmhartigheid

Dit is de bijzondere bekwaamheid, door de Heilige Geest gegeven, om naast armen en minderbedeelden, degenen die aan de rand van de samenleving staan of er zelfs uit verstoten worden, te gaan staan en hen te troosten. De Engelse betekenis van “mercy” verwijst naar praktische daden van barmhartigheid.

Veel gemeenten hebben “barmhartigheidsbedieningen” die zich specifiek richten op het dienen van arme en kwetsbare mensen, en in hun noden te voorzien. Wij kunnen deze

bedieningen ondersteunen door zelf praktisch betrokken te zijn, en/of bij te dragen in hun behoeften door giften in de vorm van geld, voedsel, dekens of andere specifieke zaken waar op bepaalde momenten om gevraagd wordt.

Naast het geven aan een specifieke “barmhartigheidsbediening”, hebben de meeste gemeenten ook een diaconale kas die bedoeld is om de armen en behoeftigen binnen de gemeente te helpen. Het geven van aalmoezen (naast de tienden) is diepgeworteld in zowel het Oude Testament (bijvoorbeeld Spreuken 14:31) als het Nieuwe Testament (bijvoorbeeld Johannes 12:6; Galaten 2:10), en weerspiegelt Gods hart van liefde, mededogen en vrijgevigheid voor mensen in nood.

Een woord van wijsheid: sommigen van ons leven in landen waar wij omringd zijn door mensen zonder huis of werk, die op straat om geld vragen. Hoewel wij een diep medelijden met hen hebben, is het niet altijd wijs om geld aan individuen op straat te geven. Het is een feit dat velen het geld niet gebruiken voor voedsel, maar voor drugs, waardoor onze goedbedoelde daad meer kwaad dan goed kan doen. In zulke gevallen kun je overwegen om op andere manieren te geven, bijvoorbeeld voedsel of een slaapplek (zoals een ticket voor een opvang) in plaats van geld, of door geld te geven aan een bediening voor daklozen die weet hoe zij giften verstandig en op een manier die werkelijk helpt kunnen inzetten.

Bijbelse voorbeelden van de gave van barmhartigheid zijn:

- Jezus is ons grootste voorbeeld van iemand die vol is van medelijden en barmhartigheid voor zieken en behoeftigen. Wij zien Zijn barmhartigheid in het genezen van zieken (Mattheüs 9:13; Markus 6:34), in Zijn onderwijs over het tonen van barmhartigheid (Mattheüs 5:7; Lukas 6:36), in Zijn rol als een barmhartige Hogepriester die meevoelt met onze zwakheden (Hebreeënen 4:16), en in Zijn hoogste daad van barmhartigheid door te sterven voor de zonden van de wereld (Johannes 3:16; Efeze 2:4-5).
- In Handelingen 9:36-41 wordt Tabitha (of Dorkas in het Grieks) genoemd als een vrouw die “overvloedig (was) in goede werken deed en in liefdegaven die zij schonk”.
- In Lukas 10:29-37 lezen we over de barmhartige Samaritaan die medelijden toonde met een gewonde reiziger en “een extra mijl” ging om hem te helpen.

- In 2 Timotheüs 1:16 noemt de apostel Paulus Onesiforus, die hem vaak bezocht en bemoedigde terwijl hij in de gevangenis was.

Activatie-oefening:

Bid en vraag de Heer om je te laten zien hoe je vriendelijkheid kunt tonen en hulp kunt bieden aan mensen die in nood zijn. En wanneer Hij het je laat zien, reageer dan en gehoorzaam in geloof.

Hoe zit het met andere “bijzondere bekwaamheden”?

Je kunt je afvragen of de gaven die hierboven in de Schrift genoemd worden inderdaad de enige geestelijke gaven zijn. Hoe zit het bijvoorbeeld met aanbidding of gebed (voorbede)? Ook al worden die niet specifiek in de Schrift genoemd als “geestelijke gaven”, zijn het dan niet ook “bijzondere bekwaamheden” die door de Heilige Geest gegeven worden?

Net als evangelisatie zijn aanbidding en gebed (of voorbede) de roeping van iedere gelovige – niet alleen van sommigen die daarin bijzonder gezalfd zijn, of die er speciaal van houden.

Toch is het ook wel zo dat sommige mensen met een muzikale bekwaamheid (bijvoorbeeld zingen of een instrument bespelen) bijzonder begaafd en gezalfd kunnen zijn om anderen te leiden in aanbidding. Het principe van Gods zalving voor specifieke taken vinden we zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament. In het Oude Testament bijvoorbeeld gaf God Zijn Geest aan Bezaleël, waardoor hij bijzondere kennis, vakmanschap en wijsheid ontving om de tabernakel en zijn voorwerpen te maken, zodat het een plaats zou zijn waar Gods aanwezigheid woonde (Exodus 31:1-6). In het Nieuwe Testament legt God Zijn Geest in gelovigen (niet alleen “op” hen), waardoor wij in een levende relatie met Jezus worden gebracht en het verlangen en de kracht ontvangen om God te antwoorden met lofprijzing en aanbidding.

Daarom hoort iedere wedergeboren gelovige die vervuld is met de Geest van God een aanbidder te zijn. Sommigen hebben echter ook een muzikale bekwaamheid en zijn in het

bijzonder geroepen en gezalft (mogelijk ondersteund door een gave van leidinggeven of een profetische gave) om de rest van ons te leiden in de gemeenschappelijke aanbidding.

Evenzo geldt dat gebed (of voorbede) op zichzelf geen “geestelijke gave” is, maar iets waartoe alle gelovigen geroepen zijn. Sommige mensen echter weten zich in het bijzonder geroepen om dieper en volhardender te bidden en voorbede te doen voor de gemeente en voor anderen. Het is alsof zij een bijzondere last, genade en volharding dragen, met een zalving en kracht in het gebed.

Voorbede gaat vaak samen met de gave van geloof (bidden met zekerheid), de gave van barmhartigheid (diep medelijden met anderen), of profetie (bidden in overeenstemming met wat God heeft geopenbaard). Het gaat minder om een op zichzelf staande “gave” en meer om de manier waarop de Geest door andere geestelijke gaven heen werkt om krachtig gebed voort te brengen.

Hetzelfde geldt voor gastvrijheid. Hoewel sommige mensen een bijzondere bekwaamheid hebben om anderen (zelfs vreemden) zich welkom te laten voelen in hun huis en hen op te nemen in hun gezin, is gastvrijheid iets waartoe iedere gelovige geroepen is om na te jagen en in praktijk te brengen (Romeinen 12:13).

HOOFDSTUK 3

SLOTWOORD

Zoals eerder gezegd, de ene geestelijke gave heeft vaak de werking van (een) andere gave(n) nodig om tot haar recht te komen. Zo kan genezing bijvoorbeeld geloof en onderscheiding nodig hebben, of zelfs woorden van kennis en wijsheid, om effectief te functioneren. De gaven zijn onderling afhankelijk, en de Heilige Geest zal ons in de bediening toerusten met de gaven die nodig zijn om te doen wat God in een bepaalde situatie wil bewerken. Daarom moeten wij open en gehoorzaam blijven voor wat de Geest in en door ons wil doen.

Bedenk dat de gaven van de Geest ons altijd in staat stellen om God en Zijn gemeente te dienen boven ons menselijk inzicht en vermogen uit, omdat wij in geloof uitstappen en anderen dienen in de kracht van God. Zonder de werking van de geestelijke gaven in ons leven functioneren wij slechts op het niveau van onze eigen bekwaamheid en kracht. En wij weten allemaal hoe beperkt dat is!

Bedenk ook dat iedere gelovige God n elke situatie kan vragen om de geestelijke gave die nodig is, zelfs als het een gave is waarin je nog nooit hebt gefunctioneerd of anders dan de gave waarin je ‘normaal gesproken’ functioneert. Gods verlangen is altijd om redding, herstel, genezing en vrijheid te brengen in het leven van mensen. Als wij Hem daarom vragen met een zuiver hart en de juiste motieven, zal Hij ons de bekwaamheid om dat te bereiken zeker niet onthouden.

Nogmaals, de geestelijke gaven zijn er niet voor eigen voordeel of om onszelf groot te maken. Zij zijn er om God, Die groot ís, groot te maken! Bedenk dat het gaven zijn – een uitdrukking van Gods genade voor ons. Zij worden niet gegeven omdat wij goed zijn, maar omdat God, de Gever, goed is!

Wij sluiten af met de volgende bemoediging uit 1 Petrus 4:10-11:

“Laat ieder de anderen dienen met de genadegave zoals hij die ontvangen heeft, als goede beheerders van de veelsoortige genade van God. Als iemand spreekt, dan als iemand die de woorden van God spreekt; als iemand dient, dan als iemand die dient uit

kracht die God schenkt, zodat God in alles verheerlijkt wordt door Jezus Christus. Hem komt de heerlijkheid en de kracht toe, tot in alle eeuwigheid. Amen.”